

Virolahden Tulkit

Virolahden Tulkit ry
Sukuyhdistyksen
tiedotuslehti 27.5.2025

31

Virolahden Tulkit

31

Virolahden Tulkit ry • Sukuyhdistyksen tiedotuslehti • 27.5.2025

Sisältö

Puheenjohtajan mietteitä: Arvoisa lukijamme!	3
Kokouskutsu:	
Virolahden Tulkit ry:n 11. sukukokous	4
Esittelemme: Asko Tulkki	6
Meiltä ja maailmalta:	
Maanjäristysten keskipisteessä	14
Tekoälyn luomaa:	
"Veli-Matti – Askel kerrallaan"	16
Stories from England: Liverpool	18
– my home city	
Ajankohtaista: Etsitään uusia ajatuksia	
yhdistyksen hallitukseen!	24
Harrastukseni:	
Sotilaskotitoiminta harrastuksena	26
Kohtaamishetkiä: Pihlajan koulun	
syntyhistoriaa ja kohtaamisia 2000-luvulla	32
Näkökulma: Seniorin kannattaa opiskella	
kieliä ja kokeilla myös opetuspelejä	35
Tapahtumia Virolahdella	40
Sanomista	42
Virolahdelta: Hirvijahdissa	44
Ruoka: Jääpaisti, syksyinen herkkupala!	48
Asiantuntijan näkökulmasta:	
Etäopetusta ja yhteismusisointia netissä	50
Osta sukuseuran tuotteita	56
Uusia jäseniä	58
In Memoriam	58
Virolahden Tulkkien sukuseuran	
hallitus 2021–2024	59

Häitä juhlittiin Haminassa ortodoksisin menoin vuonna 1969. Asko Tulkkia käsittelevässä jutussa päästään kurkistamaan tähän ainutlaatuiseen hetkeen alkaen sivulta 6.

**Huom! Irrotettava
jäsenmaksulasku
keskiaukeamalla**

Toimituskunta:

Kimmo Tulkki, puheenjohtaja
Siru Ahopelto
Erkki Tulkki
Hannele Tulkki-Williams
Heikki Tulkki
Riku Tulkki

Virolahden Tulkit ry:n internet-sivut löytyvät osoitteesta: www.virolahdentulkit.net
Facebook: www.facebook.com/Virolahden-Tulkit-ry

Arvoisa lukijamme!

Rakkaat sukulaiset,

Syksy tuo jälleen tullessaan hetken, jota moni meistä odottaa – sukkokokouksen! On ilo ja kunnia kutsua teidät kaikki **Virolahden Tulkit -sukuseuran sukkokokoukseen lauantaina 13.9.2025**. Hallitus, johon toivomme lisävoimiakin lehdessä, on laatinut ohjelman, mutta juhlanhan teemme kaikki me osallistuvat jäsenet.

Tämä ei ole vain tapaaminen – tämä on juhla juurillemme, kohtaaminen, jossa muistot heräävät eloon ja uudet tarinat saavat alkunsa. Sukkokous on hetki, jossa tunnemme, miten vahva, lämmin ja elinvoimainen sukumme on. Kun saman suvun ihmiset kokoontuvat saman katon alle, syntyy jotakin ainutlaatuista – naurua, oivalluksia, tuttuja kasvoja ja uusia tuttavuuksia.

Sukulehtemme tämän vuoden numero on täynnä mielenkiintoista luettavaa monialaisesti, toivottavasti löydät jutuista kosketuspintaa itsekkin! Henkilökuvasssa on legendaarinen ikipihlajalainen **Asko Tulkki**, jonka tarina kantaa vuosikymmenten halki. Käymme myös **Liverpoolissa** musiikin ja laivanrakennuksen jalanjäljillä, kurkkaamme **sotilaskoti-toiminnan nykyhetkeen** ja tarjoamme suussa sulavan **ruokareseptin** kokeiltavaksi kotikeittiössä. Paljon muutakin mielenkiintoista luku-elämystä on tarjolla – toivottavasti nautit!

Pieni huomio ajassa elämisestä: olemme ottaneet mukaan myös ripauksen tekoälyä – kyllä, tämä lehti kulkee kehityksen mukana ja tuo vanhat tarinat ja uudet tekniikat yhteen! Sydämellinen kiitos kaikille, jotka olette olleet mukana lehden teossa – ja erityinen kiitos teille, **uskolliset** lukijamme, joiden vuoksi tätä

lehteä tehdään vuodesta toiseen. Meidän sukumme elää yhteyksistä, muistoista ja siitä, että me välitämme.

Tervetuloa mukaan tekemään tästä syksystä ikimuistoinen – nähdään sukkokokouksessa! Ja sitä ennen: mukavia ja inspiroivia hetkiä sukulehden parissa!

Lämpimin terveisin,

Kimmo Tulkki, pj
Virolahden Tulkit ry

Virolahden Tulkit ry:n 11. sukukokous

Kokous pidetään lauantaina 13.9.2025 klo 12.00 alkaen
Haminassa, Lounashuone Kerhon tiloissa.

KOKOUKSEN OHJELMA JA AIKATAULU

klo 12.00 Ruokailu Lounashuone Kerhon
noutopöydästä

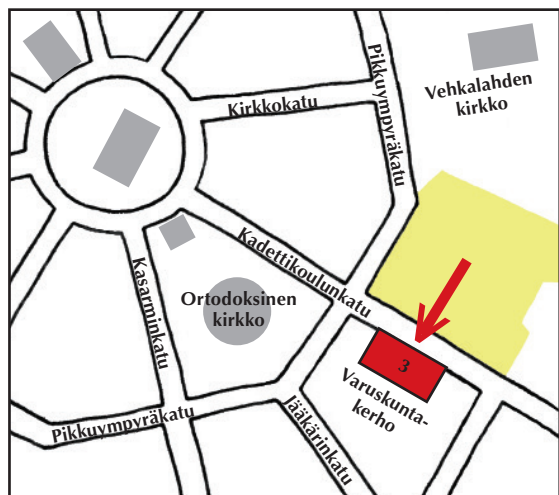
klo 13.00 Varsinainen sukukokous alkaa

Avaussanat: Kimmo Tulkki

Kymenlaakson laulu
Juhlapuhe

Kokous esityslistan
mukaisesti

Kokousosuuden päätyttyä
lauletaan Karjalaisten laulu.

ILMOITTAUTUMINEN JA OSALLISTUMISMAKSU

Sukukokoukseen osallistuminen pyydetään ilmoittamaan 17.8.2025 mennessä Juha Tulkille, Tulkintie 9, 49960 Ala-Pihlaja, puhelimella 044 3046 230, sähköpostilla juha.tulkki@gmail.com

Sukukokouksen osallistumismaksu (sisältää ruokailun) on 50 euroa (7–14-vuotiailta 25 euroa, alle 7-vuotiailta ei peritä osallistumismaksua).

Osallistumismaksut maksetaan 31.8.2025 mennessä Virolahden Tulkkien tilille FI72 5172 3340 0073 14.

Asko Tulkki

Pihlajan mies

sukupolvien ketjussa

Vuonna 1944 syntynyt **Asko Tulkki** on elänyt koko elämänsä tiiviisti kotikylässään Pihlajassa. Hän on nähnyt kylänsä kukoistuksen, kokenut maatalouden murroksen ja hiihtänyt Finlandia-hiihtoja enemmän kuin moni uskaltaisi arvatakaan. Vaikka eläkeikä on jo aikaa sitten saavutettu, Asko ei ole jättäytynyt toimeettomaksi. Hänen elämässään näkyvät sitoutuminen työhön ja perheeseen – sukuseuraakaan unohtamatta.

Lapsuuden kylä oli vilkas

Askon isoisä **Erik Tulkki** toi perheensä Pihlajan Saareksiin vuonna 1920 Tulkki-lasten. Askon vanhemmat **Eino ja Aino Tulkki** jatkoivat tilanpitoa. Heille syntyi 14.12.1944 poika, joka sai nimekseen **Asko Eero Ilmari**. Joulukuussa 2024 Askolle tulikin täyteen kommeat 80 vuotta.

Askon lapsuus Pihlajassa oli vilkasta ja yhteisöllistä. ”Lapsia oli kylässä paljon, Pihlajan koulussakin meitä oli liki 70 oppilasta. Metsässä kuljettiin, seikkailtiin ja rakenneltiin majoja.” Kotityöt alkoivat varhain, ja vaikka hevosten kanssa työskentely ei ollut kum-

mankaan – ei isän eikä pojan – lempipuhua, koneet ja traktorit toivat uutta tehokkuutta tilalle.

Elämä kotitalalla – työn kautta tulevaisuuteen

Asko jäi isänsä Einon kanssa pyörittämään kotitilaa, kun äiti Aino sairastui 1960-luvulla. Vaikka oli jo suunnitelmia luopua lypsäkarjasta, kaikki muuttui, kun vaimo **Eila** tuli mukaan kuvioihin. Pariskunta alkoi kehit-

Kuvassa Asko kuvattuna keväällä 2025 kotonaan Pihlajassa.

Kuvassa vasemmalta: Eino Tulkki, Santeri Tulkki, Taneli Typpö, ja edessä Erik Tulkki.

Kuvassa oikealla sivulla: Eila, Asko, Marjo ja Jarmo.

tää tilaa määrätietoisesti, eläinmäärät kasvoivat ja tuotanto laajeni.

Tilan kehittäminen ei ollut pelkkää koneiden vaihtoa – se oli kokonaisvaltaista sopeutumista alati muuttuvaan maatalouspolitiikkaan. "Koneista esimerkiksi tarkkuussilpuri muutti säilörehun teon täysin. Se oli iso muutos työn kannalta – ja helpotus," Asko toteaa. Isot muutokset jatkuivat, kun Suomi liittyi Euroopan unioniin. "Aluksi EU:ta vastustettiin. Olin mukana monissa viljelijöiden mielenosoituksissa Helsingissäkin. Traktori-marssilla ajettiin täältä Pihlajasta Haminaan ja kierrettiin Raatihuone. Mutta sitten vain piti opetella uudet systeemit. Byrokratia lisääntyi, mutta eläinmäärämme kasvoi, ja niin siitä selvittiin. Enää en lähtisi EU:sta pois."

Askon elämäнкаari heijastaa hyvin koko suomalaisen maatalouden kehitystä: sodan-

jälkeisestä perinteisestä karjatilasta nykyaikaiseksi, tehokkaaksi ja koneellistetuksi maataloudeksi – ja lopulta sukupolvenvaihoksen kautta tilan siirtymiseen seuraavalle sukupolvelle. "Poikamme **Jarmo** otti vastuun tilasta 2000-luvun alussa. Nyt minä olen enemmän viljakuormien kuskina ja metsätyöissä – raivaussahan kanssa saa vielä hien pintaan."

Luottamustehtävät: yhteisön mies

Asko ei ole jäänyt vain oman peltonsa ääreen, vaan on aina ollut valmis kantaamaan vastuuta laajemmin. Hän toimi kymmenen vuotta maataloustuottajien sihteerinä ja oli mukana metsänhoitoyhdistyksen toiminnassa. Myös Tulkin sukuseuran hallitus

Hiihtomatalla Saariselällä. Kuvassa vasemmalta Asko, Raimo ja Raija Heijari ja Aila Hämäläinen.

Asko ja Eila, Pariisi Lido.

Askon ja Eilan vihkiminen vuonna 1969.

ja toimikunnat ovat olleet Askon elämää värittäneet yhteisöt. "Retket ja kokoukset ovat olleet mielekkäitä ja on ollut mukava tavata eri haarojen sukulaisia. On tärkeää, että suku pysyy yhteydessä ja historia tallessa," hän sanoo.

Urheilu veressä ja suksien perintö

Vaikka Asko ei ole ollut kilpaurheilija, hän on omistanut elämänsä liikunnalle. Hiihtoharrastus on kulkenut mukana läpi elämän, ja Finlandia-hiihtojakin kertyi kymmenen.

Tavallisesti hyvänä talvena kertyi reilu tuhat-kunta harjoituskilometriä. Asko ja naapurit ovat yhdessä huolehtineet myös Pihlajan kylää kiertävän ladun ylläpidosta, mikä on ollut arvokas palvelus kaikille kyläläisille.

Isänsä Eino oli tunnettu suksien höylääjä, ja suksien tekeminen oli lähes taidetta. "Suk-sipuut piti tarkkaan valikoida metsästä. Suk-sen aihiot laitettiin saunan muuripataan kie-humaan, että kärjet saatiin taipumaan," Asko kertoo. Vaikka hän itse ei suksia tehnyt, ovat koneet ja höylät yhä tallessa, hän sanoo.

Asko kotona Pihlajassa.

Perhe ja juuret

Askon vaimo Eila (os. Jyrälä) on ollut tärkeä tuki niin arjessa kuin tilanpidossa. "Löysin Eilan Haminan torilta," Asko sanoo hymyillen. Eila oli tullut Maaningalta Haminaan töihin ja tori oli tuolloin nuorison suosittu kokoontumispaikka. Häitä vietettiin Haminassa ortodoksisin menoin vuonna 1969. Eilan suku tulee luovutetun alueen Salmin pitäjästä, ja hänen karjalainen taustansa on tuonut omaa lämpöään ja perinnettään perheeseen. Pariskunnalla on kaksi lasta, **Marjo** (s.1970) ja **Jarmo** (s.1973). Marjo työskentelee Helsingissä lääketeollisuuden parissa, ja Jarmo pankkialalla jatkaen samalla kotitalan toimintaa. Lastenlapsia Askolla ja Eilalla on viisi: Marjon ja **Jounin Konsta** ja **Hanna** sekä Jarmon ja **Astan Kiira**, **Minea** ja **Eero**.

Sukupolvenvaihdoksen myötä Eila ja Asko rakensivat uuden talon Pihlajantien varteen. Asko asustaa nyt taloa yksin, sillä Eila on nyt ollut palvelutalossa muutaman vuoden ja vierailee kotona harvakseltaan. Yh-

dessä ehdittiin kuitenkin kiertää maailmaa ja saada mukavia muistoja Egyptin Niililtä Kiinan muurille, Karjalan kierroksilta Alppien rinteille. "Kun karja oli poissa, jäi aikaa nähdä maailmaa," hän summaa.

Tulevaisuus ja toiveet

Vaikka kylä harvenee ja talot autioituvat, Asko katsoo tulevaisuuteen realistisesti mutta toiveikkaana: "Onneksi on nuoria vielä, jotka jäävät – ja jos joku täällä kylällä vain toimii, niin kyllä siihen osallistutaan."

Teksti Siru Ahopelto

Kuvat Siru Ahopelto ja Asko Tulkin kotialbumi

Asko ja Eila elefantin kyydissä Thaimaassa.

Asko ja Eila Kiinan muurilla.

Maanjäristysten keskipisteessä

Istuin ystäväni kanssa illallisella ravintolassa Wellingtonissa kerrostalon katutasolla, kun yhtäkkiä ravintolan ikkunat ja seinät alkoivat täristä. Hetkessä ravintolaan laskeutui hiljainen tunnelma, ja kaikki tiesivät maanjäristyksen olevan kyseessä. Tärinä päättyi ja hetken tuumailun jälkeen ravintolaan palasi sama tunnelma ja kaikki oli kuin mitään ei olisi tapahtunutkaan.

Uusiseelantilaiset ovat erittäin tottuneita maanjäristyksiin. Vuosittain Uudessa-Seelannissa esiintyy tuhansia maanjäristyksiä, joista valtaosa on niin lieviä ettei niitä huomaa kukaan. Itsekin olen niihin ehtinyt tottua viimeisten vuosien aikana. Toisinaan saa havahtua talon nytkähtämiseen, tai maanjäristyksen ääniin jotka joskus muistuttavat ohimenevää junaa. Voimakkaamman järistyksen sattuessa tavarat voivat putoilla paikoiltaan.

Maanjäristykset ovat osa arkea eri puolilla maailmaa. Vuosittain rekisteröidään useampi miljoona maanjäristystä, joista valtaosa, jopa 90 prosenttia, tapahtuu Tyynellä valtamerellä. Syy tälle on niin sanottu 'Ring of Fire' (tulirengas), jolla Uusi-Seelantikin sijaitsee. 40 000 kilometrin mittainen hevosenkengänmuotoinen alue seuraa Tyynen valtameren reunoja koostuen vuorista ja tulivuorista Tyynen valtameren mannerlaatan reunalla vuorovaikuttaen ympäröivien levyjen kanssa ja luoden valtavan määrän energiaa aiheuttaen maanjäristyksiä.

Maapallolla on järissyt aina, mutta mitauksen kehittyessä ja asutusten laajentuessa tieto niistä on lisääntynyt. Voimakkain taltioitu maanjäristys Uudessa-Seelannissa tapahtui vuonna 1855 Wairarapassa noin tunnin ajomatkan päässä Wellingtonista. Tämän 8.2 magnitudin järistyksen myötä maa liikahti yli 140 kilometrin alueella nostaen osan alueen vuoristosta yli kuudella metrilä. Tämä on suurin tiedossa oleva yksittäisen maanjäristyksen aiheuttama liikehdintä.

Koska maanjäristykset ovat osa arkea

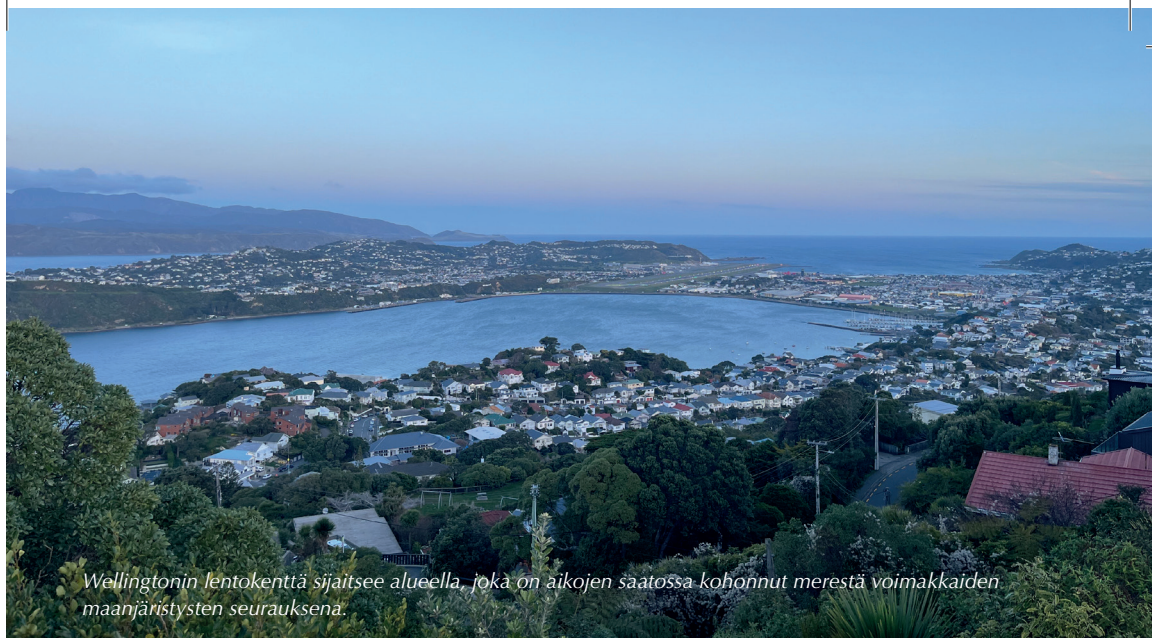
täällä, myös alkuperäiskansa maorit ovat seittäneet maan outoja liikehdintöjä kansanperinteessään maanjäristyksen jumalilla, ja taivaan ja maan erkanemisella.

Myös Papua-Uusi-Guinea, jossa käynnissä säännöllisesti työni puolesta, sijaitsee tulirenkaan alueella. Ollessani maassa vuonna 2022, iski 7.7 magnitudin maanjäristys maan pohjoisosaan. Vaikka olin 400 kilometrin päässä itse järistyksen keskuksesta, tunsin maan aaltoilevan jalkojeni allani Port Moresbyssa. Maanjäristys sattui onneksi syrjäisellä alueella aiheuttaen vähemmän tuhoja kuin pelättiin. Tieto tuhoista varmistui vasta viikkojen kuluttua maan vaikeakulkuisuuden vuoksi. Uuden-Seelannin kaltaisten maiden etu on, että infrastruktuuria on voitu kehittää minimoimaan pahimmat tuhot valtavan maanjäristyksen sattuessa. Wellingtonin kerrostalojen seinillä massiiviset tukipilarit estävät rakennusten sormumisen ja maanjäristykseltäiksi luokitelluilta rakennuksilta vaaditaan vahvistustoimenpiteitä tai purkua.

Mittavista varautumistoimenpiteistä huolimatta, aina pahimmalta ei voida välttyä. Vuonna 2011 eteläsaarella Christchurchin kaupungissa sattunut 6.3 magnitudin järitys aiheutti 185 ihmisen kuoleman ja tuhoja, joiden jälkipyykki ei tänäkään päivänä ole täysin ohi. Maanjäristyksen voimakkuuden lisäksi sen seurauksiin vaikuttavat maansyvyys ja sijainti, jossa se ilmenee.

Vaikka paikallisille maanjäristykset ovat arkinen asia, jota ei sen kummemmin pelätä, varautumissuunnitelmat ovat valmiina. Maan seismisen historian mukaan Uuden-Seelannin on määrä kokea säännöllisin ajoin mittava maanjäristys ja sellainen voi tapahtua viranomaisten mukaan hetkenä minä hyvänsä. Asukkaita on neuvottu pitämään luonnonkatastrofin varalta kolmen päivän selviytymisvarusteet kotona. Maanjäristyksen aiheuttamiin tsunameihin on varauduttu ympäri kaupunkia olevilla sinisillä viivoilla teillä, jotka osoittavat turvallisen korkeuden

Wellingtonin lentokenttä sijaitsee alueella, joka on aikojen saatossa kohonnut merestä voimakkaiden maanjäristysten seurauksena.

Wellingtonin kansallismuseon alla on paikallisen innovaation tuloksena asennettu ns. 'Quake braker'-eristäjiä, jotka koostuvat kumista ja teräksestä ja "eristävät" maanjäristyksiä ja vähentävät rakennusten heilumista.

Kuvassa näkyvät kerrostalon rakenteisiin lisätyt maanjäristysvahvistukset, jotka parantavat rakennuksen kestävyyttä mahdollisissa maanjäristyksissä.

merenpinnasta. Ihmisiä muistutetaan säännöllisesti kuinka toimia maanjäristyksen sattuessa ja ohjeistetaan 'drop, cover, hold' toimia, joilla hakeudutaan maantasalle esimerkiksi pöydän alle turvaan suojaan.

Uuden-Seelannin kaltaiset maat muistuttavat jatkuvasti ympäröivistä luonnonvoimista kaiken kauneuden keskellä. On hyvä elää ilman pelkoa, ja kuitenkin osata varautua tietämättä mitä tuleva tarkalleen voi tuoda.

Hannele Tulkki-Williams

"Veli-Matti – Askel kerrallaan"

Aika ajoin tekoälyä töissä ja vapaa-aikana hyödyntävänä päätin pyytää ChatGPT:tä luomaan 60-vuotispäiväni kunniaksi keskimääräisen 60-vuotiaan helsinkiläisen miehen henkilökuvan. Ensimmäinen versio tuotti aika kaukana itsestäni olevan kuvauksen, mutta muutamalla täydennys- ja korjauspyynnöllä mentiinkin sitten jo aika lähelle. Tarinassa on enää vain muutama pieni yksityiskohta, jotka eivät pidä paikkaansa. Ohessa siis Veli-Matti Lahtinen, 60 v (~ Heikki Anton Tulkki, 60 v).

Veli-Matti Lahtinen, 60, aloitti torstai-aamunsa niin kuin monesti ennenkin: kahvi, tuorepuuro ja hetki rauhaa keittiöpöydän ääressä, ennen kuin koneen äärellä odottivat päivän Teams-palaverit ja asiakirjatarkastukset. Kruunuvuorenrannan moderni kerrostalo tarjosi avarat näkymät merelle, mutta hän ei ollut mikään haaveilijatyypipi. Meri oli kaunis, joo – mutta elämä kulki eteenpäin toisin keinoin. Askel kerrallaan.

Veli-Matti työskenteli valtionhallinnossa opetustoimen asiantuntijatehtävissä. Hänellä oli takanaan pitkä ura, johon mahtui opetusmateriaalien kehittämistä, opetussuunnitelmien laadintaa ja lukuisia työryhmiä, joissa mietittiin, miten suomalainen koulu vastaa muuttuvaan maailmaan. Hänen työnsä ei ollut näytävää, mutta se oli merkityksellistä. Kollegat arvostivat hänen osaamistaan – ja erityisesti sitä, että hän oli rauhallinen, tarkka ja sanoi asiat silloin, kun niillä oli oikeasti painoa.

Yliopistossa Veli-Matti oli opiskellut kasvatustieteitä. Hän ei ollut silloin mikään vetäytyvä hahmo – päinvastoin. Hän istui edustajistossa ja ajoi innolla opiskelijoiden asemaa. Ei ollut mikään huutaja, mutta osal-

listui aktiivisesti keskusteluun. Hän oppi silloin paljon siitä, miten päätöksiä tehdään ja kuinka vaikuttaa asioihin, ilman että tarvitsee olla äänekkäin. Ne taidot kulkivat mukana työelämään saakka.

Ystäviä hänellä oli runsaasti – eri elämänvaiheista. Yliopistoajoilta, vanhoista työpaikoista, tenniskentältä. Ei hän ollut mikään seurapiiritapaus, mutta osasi olla läsnä, kuunnella ja olla lojaali. Syntymäpäivänään hän oli ensin viettänyt kahvitilaisuuden toimitustolla, jossa kollegat ja hänen esimiehensä nostivat maljan. Iltapäivällä hän siirtyi keskustaan, missä illallinen ravintolassa odotti. Viisi läheisintä ystävää – kaikki vuosikymmenten takaa – oli kokoontunut hänen kanssaan. Puheissa vilisi anekdootteja 90-luvulta, tenttipäivistä ja epäonnistuneista mökkireisusta. He nauroivat, joivat hyvää viiniä ja pysähtyivät välillä hiljaisiksi. Veli-Matti oli sanonut vain: *"Olen onnellinen, että olette."* Se riitti.

Hänen iltoihinsa kuului tennistä – lähes aina vähintään kerran viikossa, usein useammin. Hän treenasi määrätietoisesti, käytti valmentajaa, hioi rystylyöntiään ja työsti syötökaarta. Ei kilpaillut, ei halunnut. Kyse oli

Tässä he ovat: Veli-Matti ja Heikki. Kaksi kasvoa, kaksi katsetta, kaksi tarinaa. Mutta kumpi heistä on oikea? Toinen on valokuva, toinen tekoälyn luoma kuva. Voiko katseesta, ihon sävystä tai pienistä yksityiskohdista päätellä, kumpi on aito?

Kuva Niina Rodionoff

Kuva kertoo enemmän kuin tuhat sanaa, mutta kertooko se totuuden? Tekoälyn luomat kuvat haastavat meidät miettimään, mitä pidämme aitona ja miksi.

Kuva ChatGPT

kehittymisestä, ei tulostaulusta. Tenniskenttä oli paikka, jossa ei tarvinnut olla asiantuntija, ei edustaja, ei analyysoija. Siellä sai vain olla kehonsa kanssa, lyönnin rytmissä.

Uutiset hän katsoi joka päivä – yleensä illalla, Ylen kautta. Hän ei pitänyt somekohusta eikä tunteisiin vetoavasta journalismista. Hän halusi ymmärtää maailmaa, ei pelätä sitä. Joskus hän kirjoitti muistiin ajatuksiaan ajankohtaisista asioista – ei julkaistavaksi, vaan omaksi pohdinnaksi.

Hän ei ollut koskaan mennyt naimisiin. Oli ollut suhteita, muutama pitkäkin, mutta elämä oli kuljettanut toisin. Se ei ollut surullista – se oli totta. Hän oli rakentanut

elämänsä vakaaksi ja omannäköiseksi. Oli oppinut nauttimaan rauhasta, itse valituista rutiineista, päivistä joilla oli selkeä muoto. Ei uimahalleja, ei konserttisaleja – mutta kenttä, kirja, uutiset, ystävät. Siinä oli kaikki, mitä hän oikeastaan kaipasi.

Joskus iltaisin, kun Kruunuvuorenrannan rantabulevardilla leijui merituuli ja kaupungin valot heijastuivat veden pintaan, Veli-Matti pysähtyi hetkeksi. Ei siksi, että olisi ollut haikea olo. Vaan siksi, että hän ymmärsi, miten hyvä hänen elämänsä oli juuri nyt.

Teksti ChatGPT ja Heikki Tulkki

STORIES FROM ENGLAND

Liverpool

– my home city

Liverpool's 1960s music explosion, led by the Beatles, lives on in iconic statues around the city.

Liverpool is a major UK port city on the west coast of England. I was born there but it's famous for other things, such as having been one of the largest and busiest ports in the world and, of course, the explosion there of musical pop talent in the 1960s with the Beatles, Gerry and the Pacemakers and many others. Not to mention Liverpool FC – **Sami Hyypiä** and **Jari Litmanen** are still remembered with great affection, and Everton FC.

However, its history is mainly linked to maritime trade, being one of the largest deep water ports in the UK and, critically, its location, facing West. It was therefore ideally placed to profit from the notorious Triangular Trade route in C18 and C19th centuries: ships sailed out of Liverpool to the west coast of Africa, where slaves, who were bought from West African slave traders, were then loaded, in inhumane conditions below deck, and transported via the Middle Passage to

Across the Mersey in Birkenhead, shipbuilding lives on — reachable by the famous ‘Ferry Cross the Mersey’.

either the Caribbean to work on sugar production, or tobacco or cotton plantations in the American Southern states. On arrival, those who had survived the passage, were sold as slaves. Ships were then loaded with sugar, cotton and tobacco, and transported back to Liverpool to be sold and further processed. Liverpool supported the Confederate States in the US Civil War to preserve this trade.

Liverpool also had a strong trade link with Nordic countries, particularly in the timber trade, and there is a pub in Liverpool called the Baltic Fleet and a still functioning Scandinavian Seamen's Church. I sometimes

The iconic Liverpool sign standing proudly in the heart of the city.

Liverpool's Nordic ties live on in the Baltic Fleet pub and the Scandinavian Seamen's Church.

wonder if my maternal great grandfather **Frederick Fredrickson** and my distant cousin, **Abram Piipari** used to meet in those two establishments.

Liverpool was a busy bustling city through to the 1960s, though it had been heavily bombed by the Luftwaffe in WW2; an international port in the C19th and early C20th required such a wide range of skills and expertise to function such as banking, insurance, ship building, sailors, dock workers to unload cargo, largely by hand then, plus dock construction and maintenance; Liverpool also had its own stock market and cotton market at that time. But it also provided opportunities for social and economic advancement: my father, for example, rose from humble beginnings to become head of foreign exchange at the Bank of Liverpool,

which later became Martins Bank and finally Barclays Bank.

There was, and remains a ship building industry across the River Mersey in Birkenhead, which still manufactures warships for the Royal Navy.

You can get there using Gerry and the Pacemakers famous 'Ferry Cross the Mersey' incidentally, Birkenhead Park, which opened in 1847, so impressed a visiting American, Frederick Olmsted, that it became the model for his Central Park design in New York.

Liverpool was also one of the main ports serving the large scale emigration of Europeans to the USA and Canada in C19th. It was a slick operation with travel routes that transported emigrants from, for example, Finland across Sweden, to the East coast of the UK where they were taken to Liverpool,

Liverpool offered chances for advancement — my father rose from modest roots to lead foreign exchange at the Bank of Liverpool.

HEE, Mr Ling, 24 (SAVED)
HEGARTY, Miss Hanora (Nora), 18 (LOST)
HEIKKINEN, Miss Laina, 26 (SAVED)
HEININEN, Miss Wendla Maria, 23 (LOST)
HELLSTRÖM, Miss Hilda Maria, 22 (SAVED)
HENDEKOVIC, Mr Ignjac, 28 (LOST)
HENRIKSSON, Miss Jenny Lovisa, 28 (LOST)
HENRY, Miss Bridget Delia, 21 (LOST)
HIRVONEN, Miss Hildur Elisabeth, 2 (SAVED)
HIRVONEN, Mrs Helga Elisabeth Lindqvist, 22 (SAVED)
HOLM, Mr John Fredrik Alexander, 43 (LOST)
HOLTHEN, Mr Johan Martin, 28 (LOST)
HONKANEN, Miss Eliina, 27 (SAVED)
HORGAN, Mr John, 22 (LOST)
HOWARD, Miss May Elizabeth, 27 (SAVED)
HUMBLE, Mr Adolf Mathias Nicolai Olsen, 42 (LOST)
HYMAN, Mr Abraham, 34 (SAVED)
IBRAHIM SHAWAH, Mr Yousseff, 33 (LOST)
ILIEFF, Mr Ylio, 32 (LOST)
ILMAKANGAS, Miss Ida Livija, 27 (LOST)
ILMAKANGAS, Miss Pieta Sofia, 25 (LOST)
IVANOFF, Mr Kanio, 20 (LOST)
JABBUR (ZABOUR), Miss Hileni, 16 (LOST)
JABBUR (ZABOUR), Miss Thamine, 19 (LOST)
JALSEVAC, Mr Ivan, 29 (SAVED)
JANSSON, Mr Carl Olof, 21 (SAVED)
JARDIM, Mr José Neto, 31 (LOST)

Liverpool's Maritime Museum honors the Titanic, with Finnish names among the passenger lists.

by train or coach, accommodated in boarding houses for a few days, then put onto ships that took them to Ellis Island, New York — and welcomed by the Statue of Liberty. Liverpool has a Maritime Museum with a section devoted to the loss of the SS Titanic, which includes the passenger lists, and many Finnish names appear there.

The population of Liverpool grew quickly during the C19th as the number of docks increased, and the need for maritime trade professionals and workers grew. There remain very fine houses where the merchants and domestic staff lived. There are also many parks, such as Sefton Park, established by benefactors to promote healthy living. However, housing for the working class was very poor and unhygienic, with cholera outbreaks, and high mortality rates through brutal working conditions. My paternal great grandfather, **Michael Dunn** who emigrated from Ireland in the mid C19th as many Irish

did, and my grandfather, **John Dunn**, worked in the Wilson Flour Mill, which overlooked the Mersey. My grandfather, a talented writer, died in his early thirties, through ingestion of flour dust. Health and Safety was a distant concept then.

Liverpool, as it now stands, has changed, and the docks, once hidden behind high stone walls, have now become a tourist attraction... however, in a visit to the Liverpool Museum, (lots of museums in Liverpool), the guide told us that Liverpool is now handling more inbound tonnage than ever before but it lands up river towards Manchester and requires much less labour. She explained this was due to the 'tin box' ie containers, that are now used to transport goods. Getting them off the ship, and onto lorries by crane, requires a fraction of the old manual labour workforce.

To conclude, Liverpool is in constant change, with its three universities, new in-

Liverpool's once-hidden docks have been transformed into a vibrant tourist attraction.

dustries, and a very modern shopping centre called Liverpool 1 which has great hotels and displays – this IKEA self-build house in Liverpool 1, unfortunately came without assembly instructions, but, as Erkki commented, it seemed a popular attraction anyway.

*Dr Michael D Dunn
March 2025*

IKEA self-build house in Liverpool 1.

Aune ja tulipunaisten sukkien mysteeri

Kirjoittanut: Nimimerkki "Serkun serkku"

Kaikissa suvuissa on yksi sellainen, jota ei oikein koskaan opittu ymmärtämään, mutta jota ilman suku olisi kuin pullakahvit ilman pullaa. Meillä hän oli Aune Tulkki – virallisesti "neiti Aune", epävirallisesti "Se Aune, joka teki asiat aina vähän toisin."

Aune syntyi myrsky-yönä vuonna, josta ei olla suvussa vieläkään yksimielisiä. Joku sanoo 1928, joku väittää että 1931, mutta kaikki ovat samaa mieltä siitä, että jo vauvana hänellä oli katse, joka sai kylän papin unohtamaan virsikirjan sivun.

Aune oli tunnettu kolmesta asiasta:

1. Hän neuloi vain tulipunaisia villasukkia – muille, mutta ei koskaan itselleen.
2. Hän puhui suoraan, mutta niin kohteliaasti, että haukut tuntuivat kiitoksilta.
3. Hän voitti kerran arpajaisissa lampaan, jonka opetti istumaan komennosta.

Tulipunaisten sukkien alkuperästä kiisteltiin. Yksi versio kertoo, että nuoruudessaan Aune rakastui sirkuksen nuorallatanssijaan, jonka ainoa pyyntö oli: "Neulo minulle sukat, jotka näkyvät kuuhun asti." Toinen versio väittää, että punainen lanka oli ainoa, jota kyläkaupasta sai sodan jälkeen, ja Aune vannoi, ettei heitä mitään hukkaan. Kolmas selitys on yksinkertaisempi: "Se vaan oli hänen värinsä."

Eräänä päivänä, 1970-luvun lopulla, kaikki Aunen neulomat sukat katosivat. Kaikki. Satoja pareja. Jäljelle jäi vain yksi paperilappu, joka löytyi ullakolta vanhan lipaston laatikosta. Siinä luki:

"Lämpö pysyy, vaikka sukka lähtee." Sitä ei selitetty koskaan. Eikä ole tarvinnutkaan.

Koska vuosia myöhemmin, kun eräs Tulkkin suvun jäsen ajoi pyörällä Tallinnaan (kylä, pyörällä – mutta se on toinen tarina), hän pysähtyi majatalossa lepäämään. Ja mitä siellä takan reunalla roikkui?

Tulipunaisten villasukat. Eikä mitkä tahaansa – vaan sukketut ja kärjestä juuri sillä lailla vinoon neulotut kuin vain Aune osasi.

Joku sanoisi, että sattumaa. Mutta me Tulkit tiedämme paremmin. Aune ei koskaan hävinnyt – hän vain lähti laajentamaan vaikutuspiiriään.

Lopuksi: Vaikka olen kirjoittanut tällä kertaa juttuni sukulehtemme suurelta osin tekoälyä hyödyntäen, ei tarkoituksenani ole lopettaa omaa kirjoittamista ja korvata sitä tekoälyllä. Tekoäly on kuitenkin kokemuseni perusteella loistava ja salamannopea apuväline, joka helpottaa monien asioiden hoitamista huomattavasti. Suosittelen kokeilemaan!

Oheisen tarinan tekoäly (ChatGPT) kirjoitti pyynnöllä: Kirjoita juttu Virolahden Tulkit ry:n vuotuisen sukuseuran lehteen. ChatGPT pyysi minua täsmentämään toimeksiantoa seuraavasti:

Totta kai! Voitko kertoa hieman lisää siitä, mitä toivoisit jutussa olevan mukana? Esimerkiksi:

- Onko joku teema tai tapahtuma, jota haluat korostettavan (esim. vuoden kokoontuminen, tietyn suvun henkilön merkivuosi, muisteloita tms.)?
- Haluatko tekstistä virallisen ja perinteisen vai rennomman ja tarinallisen?
- Mikä on jutun suurin tarkoitus: tiedottaa, viihdyttää, dokumentoida?

Jos et vielä tiedä tarkemmin, voin tehdä yleisluontoisen ja lämmihenkinen jutun vuoden kokoontumisen hengessä. Haluatko, että kokeilen sellaista?

Vastasin, että tarkoituksena on viihdyttää, ei tehdä juttua mistään kokoontumisesta, merkivuodesta tai muusta vastaavasta. Rento tarinallinen juttu on sopiva. Oheisa ChatGPT:n määrittelyillä tuottama kertomus.

Teksti ChatGPT ja Heikki Tulkki

Etsitään uusia ajatuksia yhdistyksen hallitukseen!

Tuntuuko siltä, että haluaisit vaikuttaa ja olla osa tiimiä, joka pyrkii edesauttamaan sukuseuran yhtenäisyyttä ja rentoa toimintaa?

No, nyt on tilaisuutesi!

Meillä on tilaa hallituksessa – ja etsimme juuri sinua! Oletko:

- Innovatiivinen ajattelija, joka tuo uusia ideoita pöytään?
- Tiimipelaaja, joka ei pelkää ottaa vastuuta?
- Henkilö, jolla on sydän yhdistyksen asioille?

Jos vastasit *kyllä*, voimme tarjota sinulle mahdollisuuden päästä tekemään mielenkiintoisia asioita jäsenistömme eteen!

Mitä etsimme?

- Kiinnostusta yhdistyksen toimintaan
- Halua kehittää ja parantaa asioita
- Vahvaa innostusta ja huumorintajua

Mitä tarjoamme?

- Mahdollisuuden vaikuttaa yhdistyksen tulevaisuuteen
- Uusia kokemuksia ja hauskoja hetkiä huipputiimissä
- Naurua, yhdessä tekemistä ja onnistumisen tunteita!

Jos sinulla on palo yhdistyksen hallitustyöhön, ota yhteyttä ja ilmoittaudu mukaan! Hallitus ei ole vain kokouksia ja pöytäkirjoja – se on myös tiivis porukka, joka tekee asioita yhdessä ja pitää hauskaa!

Ilmoittaudu ja lähde mukaan tekemään Virolahden Tulkkien tulevaisuutta!

Ilmoittautua voit vaikka heti Kimmolle tai muulle hallituksen jäsenelle, yhteystiedot lehden lopussa.

Toki voit ilmoittaa halukkuudestasi hallitustyöskentelyyn myös syyskuun sukukokouksessa!

Sotilaskotitoiminta harrastuksena

Yhdessä oloa ja merkityksellistä vapaaehtoistyötä

Sotilaskotijärjestön tehtävä on työskennellä puolustusvoimissa ja rajavartiolaitoksessa palvelevien asevelvollisten ja vapaaehtoisessa asepalveluksessa olevien naisten viihtyvyyden lisäämiseksi, heidän henkisen kasvunsa edistämiseksi ja myönteisen maanpuolustusasenteen lujittamiseksi. Järjestö edistää myös jäsentensä valmiuksia selviytyä poikkeusoloissa.

Toiminta alkoi Suomessa jo vuonna 1918, ja se on siitä lähtien ollut olennainen osa varusmiesten arkea. Sotilaskotiyhdistykset, joita on 36 eri puolilla maata, tarjoavat monipuolisia mahdollisuuksia osallistua ja vaikuttaa. Sotilaskotitoiminnan ydinajatuksena on toimia varuskunnan olohuoneena: sotilaskodit eli "sotkut" ovat paikkoja, joissa asevelvolliset voivat rentoutua, nauttia kahvia ja leivonnaisia, lukea lehtiä tai katsella televisiota.

Liityin Tampereen Seudun Sotilaskotiyhdistykseen vuonna 1992 jäädessäni työtömäksi. Sotilaskoti tarjosi tekemistä päiviini ja merkityksen olemassaololleni. Tein ensimmäisen leirini Oulunsalon Ilmapuolustusharjoituksessa vain parin kuukauden jäsenyyden jälkeen. Sen jälkeen leirejä ja harjoituksia on ollut useita.

Sotilaskotijärjestö on poikkeusoloissa osa puolustusvoimien huoltoa. Tätä tehtävää varten koulutamme ja harjoitutamme jäseniämme ja henkilöstöämme toimimaan erilaisissa olosuhteissa ja tilanteissa. Parasta harjoittelua tähän ovat erilaiset leirit ja liikkuvan so-

tilaskodin (LSK) toiminta. Nämä ovat myös harrastuksen suola. Jokainen LSK-keikka on erilainen, vaikka niiden perustoiminnot ovat samanlaisia. Monenlaisia tilanteita on tullut eteen:

Oulunsalon leiri oli touko-kesäkuun vaihteessa ja Oulussa oli jo aika lailla hytysia tai mäkäräisiä. Olin yksinani sotilaskotiteltassa myyntitiskin takana ja huidoin itikoita kauemmas. Sisään tuli asiakas, joka ihmetteli "mitä oikein huidot". Vastasin mitään ajattelematta "pieniä vihreitä miehiä". Vasta sitten huomasin sisään tulleen sotilaan olevan pukeutunut vihreään sarkahaalariin.

Kuvassa vasemmalla: Kirsi Tulkki toimi Tampereen Seudun Sotilaskotiyhdistyksen puheenjohtajana vuosina 2018–2023.

Osallistuminen ja koulutus

Sotilaskotitoimintaan voi liittyä kuka tahansa yli 16-vuotias Suomen kansalainen, joka haluaa tehdä vapaaehtoistyötä varusmiesten hyväksi ja jonka sotilaskotiyhdistyksen hallitus hyväksyy jäseneksi. Uusille vapaaehtoisille järjestetään koulutusta, jossa perehdytään sotilaskotitoiminnan periaatteisiin, käytäntöihin ja turvallisuuteen.

Jokainen sotilaskotiyhdistys toimii vähän eri tavalla riippuen mm. tukeuduttavan joukko-osaston suuruudesta tai siitä onko yhdistyksellä edes omaa joukko-osastoa. Meillä Tampereen seudulla on kahdeksan erilaista jaostoa, joissa sotilaskotisisar tai -veli voi toimia:

1. **Tarjoilujaosto** vastaa sotilaskodin toiminnasta iltaisin ja viikonloppuisin.
2. **Liikkuva sotilaskoti (LSK)** tuottaa sotilaskodin palvelut maastoon, leireille ja puolustusvoimien juhlatilaisuuksiin (esim. sotilasvala).
3. **Kirjastojaosto** huolehtii sotilaskodin kirjaston toiminnasta.
4. **Käsityöjaosto** valmistaa sotilaskodin tekstiilejä ja kausikoristeita sekä myyjäistuotteita.
5. **Leipomojaosto** vastaa sotilaskodin leipomon ja kenttäleipomon toiminnasta viikonloppuisin ja avustaa tarvittaessa henkilökuntaa.
6. **Hengellinen jaosto** tekee yhteistyötä sotilaspapin kanssa yhdistyksen jäsenten ja varusmiesten hyväksi.
7. **Kiltajaosto** tukee hallitusta ja sotilaskotia erilaisilla toimilla, osa jaoston jäsenistä ei enää jaksa tehdä perussotilaskotityötä.
8. **Ohjelmajaosto** huolehtii jäseniltojen ja varusmiesten teemailtojen ohjelmasta.

Saimme yhtenä vuotena varusmiehille suunnatussa tyytyväisyyskyselyssä palautteeksi: "Armeijassa on kaksi asiaa, mihin voi luottaa aina ja kaikkialla: kenkälankki ja sotilaskoti!"

Tietysti olisimme toivoneet noiden olevan toisessa järjestyksessä.

Yhteisöllisyys ja ystävyys

Yksi sotilaskotitoiminnan suurimmista eduista on yhteisöllisyys ja mahdollisuus luoda uusia ystävyysuhteita. Vapaaehtoiset muodostavat tiiviin yhteisön, jossa jaetaan yhteiset arvot ja tavoitteet. Yhteiset kokemukset sotilaskodissa luovat vahvan yhteenkuuluvuuden tunteen ja antavat mahdollisuuden oppia toisilta sekä jakaa omia kokemuksiaan.

Teemme töitä useimmiten pareittain. Tarjoilujaosto tekee työvuorot aina kahdelle, LSK kutsuu "keikoille" aina kaksi tekijää, leipomon työt sopivat hyvin kahdelle (toinen tekee taikinaa ja toinen vastaa paistosta). Toisinaan töissä saattaa olla isompikin porukka, esim. erilaisten harjoitusten aikana. Voimme hyvin mitoitaa tehtävät tekijänsä mukaan.

Lähdin kerran kovalla tohinalla työparin kanssa LSK:n keikalle Ylöjärvelle. Vasta perillä huomasimme kassalippaan unohtuneen sotilaskodille. Onneksi toiseen sotilaskotisisareen voi aina luottaa! Niinpä soitin sotilaskodin lähellä asuvalle ja pyysin häntä tuomaan meille kassalippaan. Myynnin aloitimme tasarahakauppana, hetken päästä oli rahaa sen verran, että pystyimme aina hetken ajan antamaan rahasta takaisinkin. Tunnin päästä saimme kassankin myyntiautoon.

Sotilaskodin nimikkotuote jo 1930-luvulta: munkki ja kahvi.

Kenttäleipomo on osa sotilaskodin poikkeusolotoimintaa.

Vaikuttavuus ja palkitsevuus

Sotilaskotitoiminta on merkityksellinen ja palkitseva harrastus, joka tarjoaa mahdollisuuden tehdä konkreettista hyvää. Vapaaehtoistyö varusmiesten hyväksi antaa tekijälleen paljon: se tarjoaa uusia ystäviä, kehittää taitoja ja antaa mahdollisuuden vaikuttaa positiivisesti toisten elämään. Vaikka toiminta vaatii aikaa ja sitoutumista, sen tuomat hyödyt ovat moninkertaiset.

Sotilaskotitoiminta harrastuksena joustaa elämän tilanteiden mukaan. On luvallista ilmoittaa, kun ei voi tehdä työvuoroja. Toiset taas haluavat tehdä enemmänkin kuin yhden vuoron kuukaudessa. Mahdollista on myös toimia useammassakin jaostossa.

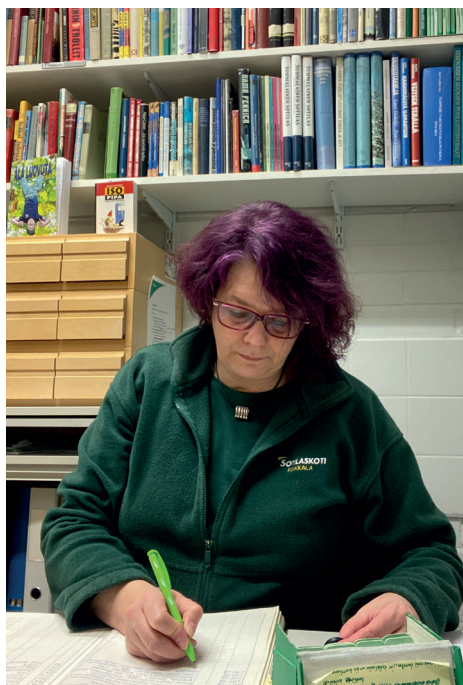
Sotilaskotitoiminnasta tulee helposti elämäntapa ja sotilaskodista toinen koti.

Lisätietoa toiminnastamme saat Sotilaskotiliiton kotisivuilta:

<https://www.sotilaskotiliitto.fi/>.

Sieltä löydät myös tiedon lähimmästä sotilaskotiyhdistyksestäsi.

Teksti ja kuvat Kirsi Tulkki

Kirjasto kuuluu sotilaskodin peruspalveluihin.

Kuva seuraavalla aukeamalla: Jäsenten yhteenkuuluvuutta lisätään mm. erilaisilla retkillä.

Pihlajan koulun syntyhistoriaa ja kohtaamisia 2000-luvulla

Kuva: Leila Levikari

Vuodesta 2002 käyttämättömänä ollut Pihlajan koulu on yhä osa tärkeää paikallishistoriaa.

Virolahden ensimmäinen kansakoulu aloitti Haililan kartanon saunassa vuonna 1857. Kahdentoista vuoden jälkeen koulu siirrettiin Virojoelle ja vuonna 1873 valmistui Pyterlahteen uudet koulurakennukset tyttökoululle sekä poikakoululle. Pitäjän reunamilta oli pitkä matka kouluun ja uusia kouluja aloitti Pitkäpaadessa, Klamilassa ja Vaalimaalla. Innokkuus kansakoulujen perustamiseen jatkui ja kuntakokoukseen tuli

uusia anomuksia eri puolilta pitäjää. Vuonna 1893 kunta jaettiin kahdeksaan koulupiiriin. Tuolloin myös Pihlaja sai oman koulupiiriin. Jokaisen koulupiiriin täytyi itse rakentaa koulu. Pihlajassa valittiin toimikunta suunnittelemaan koulun rakentamiseen liittyviä töitä. Koulun rakentamisessa tarvittavat hirret kerättiin talollisilta manttaaliluvun mukaan. Itseelliset korvasivat oman osuutensa päivätöillä.

Kuva: Tarja Väri

Syksyn 2024 tapaamisessa osallistujia oli runsaasti.

Rakennustyöt teetettiin urakalla. Rahat rakentamiseen kerättiin kyläläisiltä, 60p joka maksavalta hengeltä, 15p joka sadasosamanttaalilta ja 15p joka veroäyrieltä. Rakennustöitä johti ja valvoi **Taneli Tulkki**. Hänen poikansa, **Anton**, oli taitava puuseppä ja hyvä laskemaan ja kirjoittamaan. Hän sai isänsä avuksi laskea, montako hirttä kunkin talollisen oli tuotava, paljonko kunkin oli annettava rakennuskassaan ja kuinka paljon päivätöitä itseellisten oli tehtävä. Anton Tulkki oli myöhemmin yli kaksikymmentä vuotta Pihlajan koulun talouden hoitajana. Apuna rakennusvaiheen aikana oli myös opettaja **Erik Kauppinen**, joka oli ennen opettajaksi valmistumisestaan ollut puuseppänä, maalarina, rukintekijänä ja venemestarina.

Pihlajan koulu valmistui 1895. Huhtikuussa yläpihlajalaiset valitsivat ensimmäisen Pihlajan koulun johtokunnan. Valituiksi tuli-

vat **Elias Haaja, Matti Haaja, Erik Liikkanen, Anton Tulkki, Karoliina Heijari ja Karoliina Liikkanen**. Koulurakennus vihittiin tarkoitukseensa syyskuun ensimmäisenä päivänä. Syyskuun toisena päivänä oli sisäänkirjoitus. Kouluun ilmoittautui viisikymmentä oppilasta sisäänkirjoitusrahan ollessa viisi markkaa. Ensimmäisenä opettajana aloitti Erik Kauppinen. Opettajan palkkaukseen sai valtiolta palkka-apua. Muuten koulupiiri huolehti koulun kunnosta, kalustosta ja muista kuluista. Rahat toimintaan kerättiin kyläläisiltä, kuten myös halot lämmitykseen. Niin oli saatu kansakoulu Pihlajaan. Vuodet seurasivat toisiaan, oppilaat, opettajat sekä työntekijät vaihtuivat. Paljon tapahtumia mahtui seuraaviin vuosikymmeniin. Yli sata vuotta koulu toimi pihlajalaisten opinahjona. 2000-luvun alkuvuosina Virolahden kunta lakkautti Pihlajan koulun ja myi rakennuksen.

Kuva: Tarja Väiri

Ulla Haaja (vas.) ja Vappu Haaja syksyn 2024 tapaamisessa Pihlajan Mäkipirtillä.

Kuva: Leila Levikari

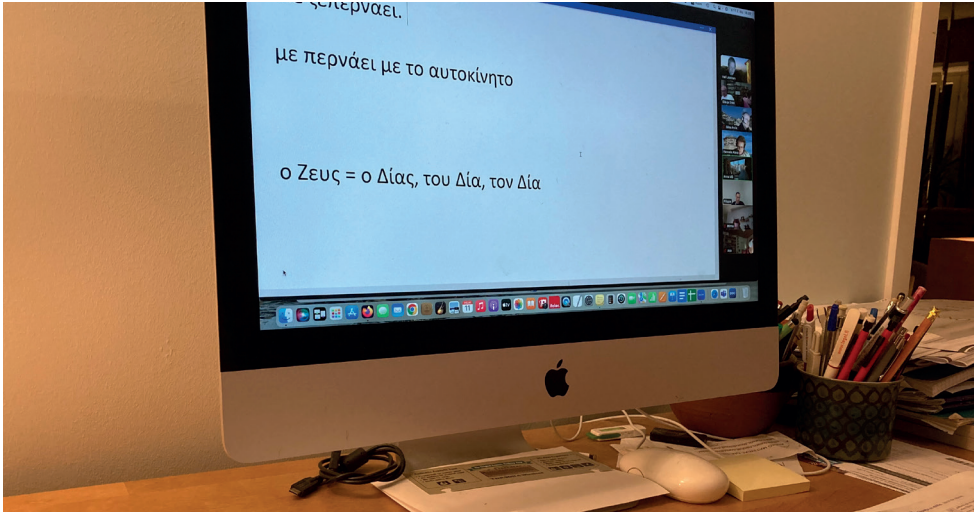
Vuoden 2021 tapaaminen toteutettiin laajemmalla ikähaitarilla.

Oma kouluaikani Pihlajan koulussa sijoittui 1970-luvulle. Kansakoulu muuttui silloin peruskouluksi ja ala-asteella oltiin kuusi vuotta. Oppilaita koulussa oli tuolloin noin kolmekymmentä. Vierähti noin neljäkymmentä vuotta, kun tapasin sattumalta yhden koulukavereistani. Koulumuistojen lomassa syntyi ajatus koulutapaamisesta. Niinpä sisarini, **Seijan** ja **Helenan**, kanssa kutsuimme ensimmäiseen tapaamiseen "koululaisia", ketkä olivat olleet kanssamme samaan aikaan koulussa. Ensimmäinen tapaaminen oli Mäkipirtillä vuonna 2018. Paikalla olleet halusivat tavata uudelleen laajemmalla ikähaitarilla. 2021 ja 2024 kaikki Pihlajan koulun entiset oppilaat olivat tervetulleita tapaamiin Mäkipirtille. Vanhin osallistuja onkin ollut yli yhdeksänkymmentävuotias. Jokaisella kerralla osallistujia on paikalle saapunut noin 50. Ihan kaikkia oman ikäisiäkään ei ole heti tunnistanut, kun edellisestä tapaamisesta

on voinut mennä kymmeniä vuosia. Kaikilla kerroilla puheensorina on nopeasti täyttänyt tilan, on muisteltu yhteisiä koulumuistoja ja myös niitä asioita, mitkä olivat itseltä jo unohtuneet. Toki samalla on päivitetty koulumisia myös kouluajan jälkeisiltä vuosilta. Itse olen saanut uusia muistoja näistä tapaamisista ja ainahan se on mukava palata hetkeksi omille juurille.

Nähtäväksi jää, vieläkö tapaamme samoissa merkeissä.

*Teksti Leila Levikari
Lähde Sanni Juottonen, Pihlajan koulun
satavuotistaipaleelta*

Opiskelua ilman rajoja. Etäopiskelu onnistuu nykyaikaisilla välineillä missä tahansa.

Seniorin kannattaa opiskella kieliä ja kokeilla myös opetuspelejä

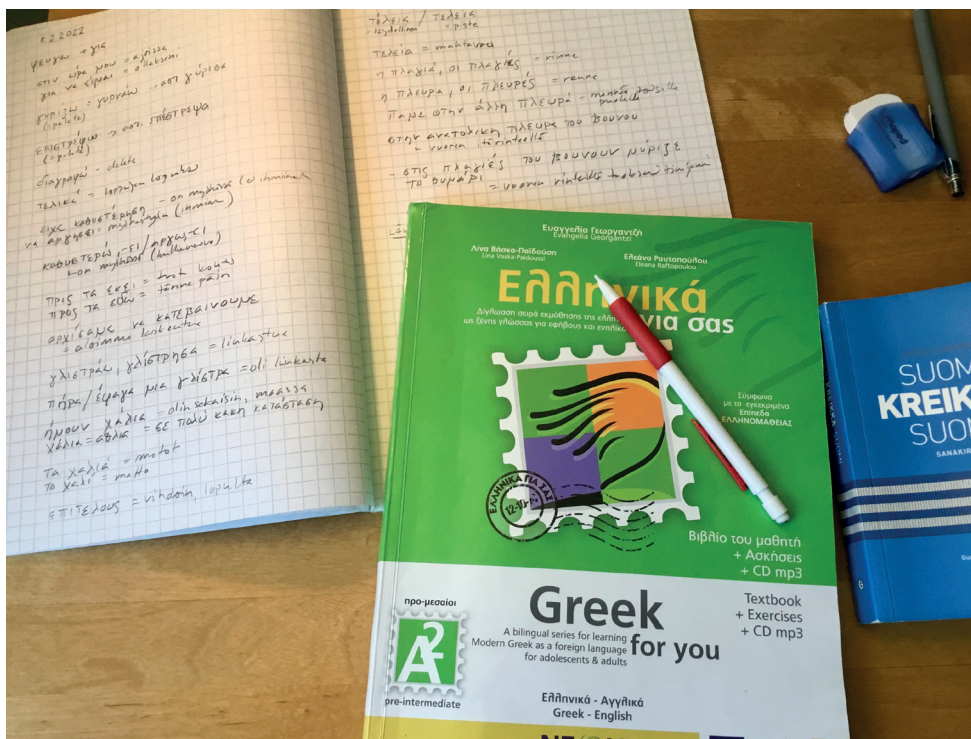
Aloin opiskella kreikkaa Vantaan aikuisopistossa jäätyäni eläkkeelle. Kreikan kieli oli alkanut kiinnostaa jo paljon kauemmin. Nyt on tullut opiskeltua sitä jo kahdeksatta vuotta. Alkuun opiskeltiin aivan tavallisessa koululuokassa, mutta pandemian myötä olemme siirtyneet etäopiskeluun verkon välityksellä. Opettaja asuu Porissa ja me opiskelijat eri puolella Suomea. Etäkurssien myötä on myös harvinaisten kielten tarjonta laajentunut. Ruudun ääressä opiskelu ei tietenkään ole samanlaista kuin oikeasti yhdessä ja samassa tilassa tapahtuva oppiminen. Toisaalta ei tarvitse poistua kotoa.

Tiedän, että opiskelu parantaa erityisesti meidän vanhempien ihmisten aivoterveyttä. Avoimista lähteistä löytyy paljon tietoa kielten opiskelun hyödyistä ikääntyneen ihmisen terveydelle. Hyötyjä on sekä kognitiivisesti, sosiaalisesti että emotionaalisesti:

Aivojen toiminnan ylläpito: Kielten opiskelu haastaa aivot ja auttaa säilyttämään kognitiiviset toiminnot, kuten muistamisen, ongelmanratkaisukyvyyn ja keskittymisen. Se voi hidastaa ikääntymiseen liittyviä kognitiivisia muutoksia, kuten muistin heikkenemistä.

Dementian riskin vähentäminen: Tutkimukset osoittavat, että kaksikielisyys ja uuden kielen oppiminen voivat pienentää dementian ja Alzheimerin taudin riskiä. Kielten oppiminen pitää aivojen neuroverkot aktiivisina ja joustavina.

Sosiaalisten suhteiden vahvistaminen: Uuden kielen oppiminen voi laajentaa sosiaalisia piirejä ja auttaa tutustumaan uusiin ihmisiin, esimerkiksi kielikurssien tai matkailun kautta. Se voi tarjota mahdollisuuden kommunikoida toisen kulttuurin ihmisten kanssa ja vähentää yksinäisyyttä.

Kreikan kieli avautuu kirjojen ja muistiinpanovihkon kautta.

Kulttuurinen ymmärrys: Kielten opiskelu avaa ikkunan uusiin kulttuureihin ja maailmankatsomuksiin, mikä voi lisätä empatiaa ja ymmärrystä eri maiden ja ihmisten välillä. Tämä voi rikastuttaa elämää ja laajentaa maailmankuvaa.

Mielialan ja itseluottamuksen kohentaminen: Uuden taidon oppiminen voi lisätä itseluottamusta ja antaa tunteen saavutuksesta, mikä voi parantaa mielialaa ja tuoda merkityksellisyyttä elämään. Aktiivinen oppiminen voi vähentää masennuksen riskiä ja tuoda iloa arkeen.

Harrastus ja ajanvietto: Kielten opiskelu tarjoaa mielekäästä ja stimuloivaa ajanvietettä, joka voi tuoda vaihtelua ja rikastuttaa päivittäistä elämää. Se voi myös tukea harrastuksia, kuten matkailua, kirjallisuuden lukemista alkuperäiskielellä tai musiikin ymmärtämistä syvällisemmin.

Käyttämäni oppimisympäristö, Duolingo

Tutustuin myös sähköiseen kieltenoppimiseen. Suosituin ohjelma taitaa olla Duolingo. Se on ilmainen, mutta ilmaisuus perustuu siihen, että ajoittain tulee mainoksia. Maksullinen versio lienee satasten luokkaa vuodessa. Koen ihan hyvänä, että mainos antaa pienen tauon aina jakson jälkeen. Ilmaisversiossa peli loppuu siinä vaiheessa, kun ei enää ole sydämiä, joita menettää aina kun tekee virheen. Maksullisessa ei ole tällaisia rajoituksia. Uusimmissa maksullisissa versioissa voi myös käydä keskusteluja tekoälypohjaisen hahmon kanssa. Tämä ohjelma ei ole staatinen, vaan siihen ilmaantuu ajoittain uusia ominaisuuksia erilaisten kuuntelu- ja puhe tehtävien muodossa.

Ilman Duolingoä olisin tuskin alkanut opiskella japania. Kaksi eri aakkostoa ja kanji-merkit ovat kyllä aika haastava kokonaisuus. Hyvä puoli on, että tässä ohjelmassa

voi aina palata taaksepäin harjoittelemaan ja kertaamaan. Tätä nykyä tuokio Duolingo kuuluu aamurutiineihini.

Listasin muutaman asian Duolington hyvistä ja huonoista puolista. Samat seikat lienevät yleistettävissä muihin vastaaviin opetuspeleihin.

Edut:

Helppokäyttöisyys: Duolingo on käyttäjäystävällinen ja helposti saatavilla mobiilisovelluksena tai verkkosivustona, mikä tekee siitä kätevän vaihtoehdon päivittäiseen opiskeluun. Voit opiskella lyhyissä jaksoissa, mikä tekee siitä hyvin soveltuvan kiireisellekin aikataululle.

Pelaamisen elementit: Duolingo tekee oppimisesta viihdyttävää käyttämällä peleistä tuttuja elementtejä, kuten pisteitä, tasoja ja haasteita. Tämä voi auttaa pitämään opiskelun motivoivana ja hauskana, mikä puolestaan lisää opiskelun säännöllisyyttä.

Laaja kielivalikoima: Duolingo tarjoaa paljon erilaisia kieliä, mukaan lukien harvinaisempia kieliä, joten se voi olla hyvä tapa aloittaa uuden kielen oppiminen, riippumatta siitä, minkä kielen valitset.

Perustason oppiminen: Sovellus voi olla erittäin hyödyllinen aloittelijoille. Se auttaa rakentamaan sanavarastoa, opettaa peruskielioppia ja antaa käyttäjille mahdollisuuden harjoitella lyhyitä fraaseja.

Ilmainen käyttö: Vaikka Duolingolla on maksullinen versio, sen perusversio on ilmainen ja tarjoaa paljon sisältöä ilman taloudellista panostusta.

Rajoitukset:

Rajoitettu kielioppiselitys: Duolingo ei syvenny monimutkaiseen kielioppiin yhtä katavasti kuin perinteiset oppikirjat tai opettajan johdolla tapahtuva opiskelu. Sovellus tarjoaa perusselityksiä, mutta monimutkaisempien rakenteiden ymmärtäminen saattaa vaatia lisäresursseja.

Duolington tunnistaa tästä hahmosta, Duosta!

Passiivinen oppiminen: Duolington painotus on usein yksittäisten sanojen ja lauseiden kääntämisessä. Tämä voi johtaa passiiviseen oppimiseen, jossa kielioppi ja aktiivinen puhuminen jäävät taka-alalle. Kommunikatiivisen kielitaidon kehittäminen vaatii usein lisäharjoittelua, kuten puhumista ja kuuntelemista.

Rajoitettu puhumisharjoittelu: Vaikka Duolingossa on puheharjoituksia, ne eivät ole yhtä tehokkaita kuin aidot keskustelut kielen puhujien kanssa. Todellisten kommunikaatio-tilanteiden simulointi on usein vähäistä.

Ei riitä yksinään edistyneille oppijoille: Jos olet jo saavuttanut jonkinlaisen kielitaidon, Duolington sisältö saattaa jäädä liian yksinkertaiseksi. Sovellus sopii paremmin perusteiden opiskeluun kuin edistyneen kielitaidon kehittämiseen.

Lähiopetuksessa korostuvat vuorovaikutus, tuki ja yhteisöllisyys osana oppimista.

Duolingon käyttö on järkevää, jos tavoitteena on:

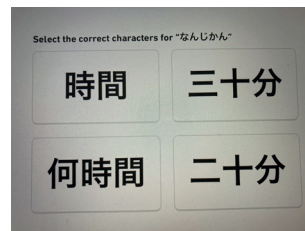
Opiskella perusteita ja rakentaa sanavarastoa.

Harjoitella kieltä kevyesti ja motivoivasti arjen keskellä.

Pitää kieliopiskelun rutiinia yllä helpokäyttöisen sovelluksen avulla.

Kuitenkin, jos tavoitteena on edistyneempi kielitaito tai erityisesti kommunikatiivisen taidon kehittäminen, Duolingo ei todennäköisesti riitä yksinään. Parhaan tuloksen saavuttamiseksi kannattaa yhdistää Duolingo muiden resurssien, kuten kielioppikirjojen, keskusteluharjoitusten tai kielikurssien kanssa.

Opiskelu Duolingossa tapahtuu englannin kielen välityksellä, vaikka äidinkieleni on suomi. Se voi vaikuttaa oppimiseen sekä positiivisesti että negatiivisesti. Tässä on muutamia näkökulmia:

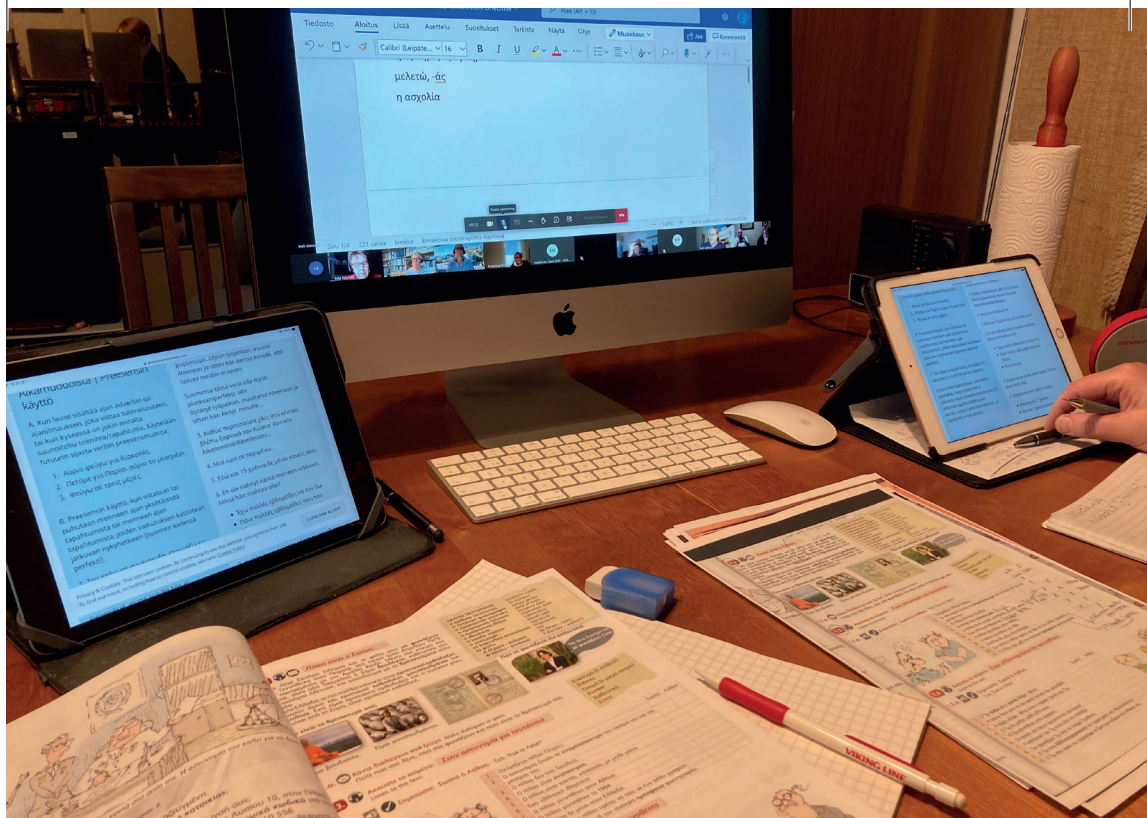

Hiraganaa ja kanjia.

Edut:

Kaksinkertainen kielitaito kehittyy: Kun opiskelee uutta kieltä englannin kautta, samalla vahvistaa myös englannin kielen taitojasi. Tämä voi olla hyödyllistä, jos haluaa kehittää molempia kieliä samanaikaisesti.

Kielen siirtovaikutus: Jos osaa jo englantia hyvin, voi hyödyntää englannin kielen rakenteita ja sanastoa uuden kielen opiskelussa. Esimerkiksi monet eurooppalaiset kielet, kuten espanja, ranska ja saksa, jakavat yhteisiä sanoja ja rakenteita englannin kanssa, mikä saattaa helpottaa oppimista.

Etäopiskelussa on tärkeää oikeanlaiset laitteet ja toimiva verkkoyhteys.

Haasteet:

Monimutkaisuus oppimisprosessissa: Kun oppii uutta kieltä englannin kautta, täytyy samalla käsitellä kahden vieraan kielen sanastoa ja kielioppia. Tämä voi hidastaa oppimisprosessia, erityisesti jos englanti ei ole kovin vahva. Uuden kielen omaksuminen voi vaatia enemmän työtä, koska joutuu usein ensin kääntämään englannista suomeksi ja vasta sitten opiskelemaan uutta kieltä.

Virheellinen siirtovaikutus: Englannin kielessä on erilaisia rakenteita ja sääntöjä kuin suomen kielessä, mikä voi johtaa virheelliseen siirtovaikutukseen uuden kielen opiskelussa. Esimerkiksi englannin sanajärjestys tai prepositioiden käyttö saattaa sekoittaa uuden kielen omaksumista, erityisesti jos opiskeltava kieli on hyvin erilainen kuin englanti.

Motivaatio ja keskittyminen: Jos englannin kieli ei ole täysin luonteva, uuden kielen opiskeleminen sen kautta voi vaatia enemmän keskittymistä ja ponnisteluja, mikä saattaa vaikuttaa motivaatioon. Kun joutuu käyttämään välikieltä, oppimisesta saattaa tulla raskaampaa ja vähemmän intuitiivista.

Opiskelu englannin kautta voi olla sekä etu että haaste. Jos englanti sujuu hyvin, se voi rikastuttaa oppimiskokemusta ja avata enemmän mahdollisuuksia uuden kielen opiskeluun. Jos taas englannin käyttö tuntuu hankalalta, se voi hidastaa oppimista ja tehdä prosessista monimutkaisemman. Tärkeintä on löytää tasapaino, joka tukee parhaiten omaa oppimista.

Kaiken kaikkiaan kielten opiskelu voi parantaa ikääntyneen elämänlaatua, edistää aivoterveystä ja tarjota uusia tapoja nauttia elämästä.

Teksti ja kuvat Erkki Tulkki

Violahti tarjoaa kesällä 2025 monipuolisen kattauksen tapahtumia, luontoelämyksiä ja kulttuurihistoriallisia kohteita. Tässä katsausta tulevan kesän kohokohtiin:

Kesän tapahtumat Virolahdella

Arktika-päivät 9.–25.5.2025

Violahti on yksi Euroopan parhaista paikoista seurata arktisten lintujen kevätmuuttoa. Arktika-päivillä järjestetään linturetkiä, opastuksia sekä oheistapahtumia Leerviikin Arktika-keskuksessa itäisen Suomenlahden rannalla.

Down by the Joki 7.6.2025

Grill & Bar Auroran sisäpihalla järjestettävä Virojoen oma kyläjuhla tarjoaa musiikkia ja kesäistä tunnelmaa paikallisten Miika Mattilan ja Sunnuntaisauunan sekä Yölintu -yhtyeen voimin.

Kaakon Kamarimusiikki 2.–5.7.2025

Kamarimusiikkifestivaali tuo Virolahdelle ja lähiseudulle korkeatasoisia konsertteja. Kamarimusiikki soi kylissä, kirkkoissa ja kartanoissa. Festivaalin teemana on ”Matkalla” ja ohjelma rakentuu musiikkimatkoista, jotka esittelevät eri maiden säveltäjiä ja musiikkiperinteitä. Esimerkiksi Norja-konsertissa kuullaan Edvard Griegin musiikkia Kuorsalon idyllisissä saaristolaismaisemissa, Haminan Johanneksen kirkossa tunnelmoidaan ilta ranskalaisen musiikin parissa ja Klamilan kirkon täyttävät espanjalaisen musiikin rytmit.

Isot koneet 30.8.2025

Isot koneet on koko perheen maksuton ulkoilmatapahtuma, jossa lapset ja aikuiset pääsevät tutustumaan erilaisiin suuriin ajoneuvoihin ja työkoneisiin Virojoen kylän keskustassa. Tapahtumassa on esillä muun muassa paloautoja, traktoreita, kaivinkoneita ja muita suuria koneita, joita lapset voivat ihailla lähietäisyydeltä.

Ethän unohda näitä:

***Virolahden Bunkkerimuseo**

Museo esittelee Salpalinjan historiaa ja tarjoaa mahdollisuuden yöpyä autenttisessa pallokorsussa.

Kuva: Kaakon Kamarimusiikki

Puistokonsertti Harjussa 2024.

***Keisarin huvipuisto**

Venäjän viimeinen tsaari Nikolai II vietti perheineen aikaa Virolahdella ja viihtyi huvittelemassa rantaniityllä. Huvipuistosta on jäljellä vain tarinoita, joita viehättävän puistopolun varrella kerrotaan.

***Pyterlahden louhos**

Virolahden kivistä on tehty Pietarin merkittävimpiä rakennuksia ja muistomerkkejä, kuten Aleksanteri I monumentti ja lisäksi kirkon pylväät. Kulttuuri-polku kertoo sanoin ja kuvin uskomattomia tarinoita louhintatyöstä 1800-luvulla.

***Takatalo & Tompuri Brewery**

Paikallisen panimon oluet niittävät mainetta ja kunniaa kilpailuissa. Viikonloppuisin panimoravintola tarjoaa herkullisia aterioita ja elämyksiä.

***Bistro & Bar Potkuri**

Klamilan sataman merellisestä tunnelmasta ja laadukkaasta menusta tunnettu kesäravintola avaa ovensa huhtikuun lopulla ja ilahduttaa kävijöitä aina syyskuun alkuun saakka.

Tapahtumatiedot päivittyvät vielä, seuraa siis sivustoa www.visitvirolahti.fi

Sanomista

Vanhoja lehtileikkeitä Pihlajasta ja muualtakin Virolahdelta. Tämänkertaiset leikkeet ovat 100 vuotta vanhoja eli vuodelta 1925.

H. L., 1 k. tj.

Vierailu-iltaman

toimeenpanee

Pihlajan Sekakuoro

sunnuntaina 1 p:nä helmikuuta

Kotolan ja Mattilan VP.K:n talolla

Alkaa klo 6,30 i.p.

Ohjelmassa: Kuorolaulua, Tervehdyspuhe (M. Värrä), Lausuntoa (opett. A. Harju), Kuorolaulua, Puhe (Joht. K. Vento), Lastu, Kuorolaulua, Lausuntoa (S. Byman), Juttu (Kantt. U. Liikkanen), Kuorolaulua, Talkoopolska y. m.

Pääsymaksu 5:—.

Pihlajan Osuuskassan varsinainen

Kevätkokous

pidetään sunnuntaina t.k. 26 p. klo 3 ip. Pihlajan V.P.K. talolla, jossa käsitellään sääntöjen 23 §:ssä mainitut ymrä paikallisisia ilmoituksissa mainitut asiat.

Pihlajassa 20 p. huhtik. 1925.

Hallitus.

Hyviä kylvöheiniä

myytävänä

Pihlajan kansakoululla.

Wirolahti.

— Pihlajan ja ympäristön hevosyhtävään ravifilipailuissa 28. 6. jaanutettiin seuraavia tuloksia:

Kuumasarja: 1) t. Jjo-Lippo, omistaja Santeri Wärrä Wirolahdelta, aika 3.26,8; 2) t. Sukkajalka, aika 3,35, om. R. Harju Miehikkälä; 3) ori Keijo, aika 3,35,8 om. Wirolahden orihdistys.

Wälisarja: 1) t. Maikko aika 3,51, om. Mikko Jhalainen Miehikkälä; 2) t. Tamakka, aika 3,51, om. Antti Saaja Wirolahti.

Kylmä sarja: 1) t. Raija, aika 3,55,8, om. A. Niemelä Wirolahti; 2) ori Hemmi, aika 3,57,8, om. E. Wuorela Miehikkälä; 3) t. Hella, aika 4,7,8, om. Herm. Jivari Wirolahti.

Nuorten sarja: 1) t. Rönin-Vento, aika 1,55,5, om. Antti Saaja Wirolahti; 2) t. Olin-Suka, aika 2,15, om. Lauri Jokimies Wirolahti; 3) t. Dieffi, aika 2,17,8, om. Antti Harjula, Wirolahti.

Rilpailuihin otti osaa 15 hevosta.

Matkailu-auto

lähtee t.k. 28 p:stä alkaen Viipurista Virolahteen klo 2,15 ip. Virolahdelta Viipuriin klo 5,30 aamulla.

Huutokauppoja

Tilan

vapaaehtoinen huutokauppa, joka pidetään Virolahden pitäjän Yläpihlajan kylässä torstaina t.k. 23 p. klo 10 ap. allekirjoittaneen luona. Tilan viljelty pinta-ala on yli 12 ha, hyvä metsä. Tila myydään ensin palstoin ja sitten kokonaan.

Tunnin mietintö-aika pidetään hyväksyä tai hyljätä tehdyt tarjoukset. Pihlajassa 19. 4. 1925.

Tahvo Seppälä.

Suuren osuustoiminnallisen
vapaan

Illanvieton

järjestävät

Pihlajan osuustoimintajärjestöt
t. k. 23 p:nä Pihlajan V. P. K.
talolla, alkaen klo 3 ip.

OHJELMASSA: Kuorolaulua (Pihlajan mieskuoro), puheita (Maamiesseuran, Osuusliikkeen, Osuuskassan ja Puimaosuuskunnan puolesta), soittoa, lausuntoa y. m., y. m., y. m. — Hyvä ravintola (Martat).

Tervetuloa!

Pihlajaan!

Virolahden ja Miehikkälän raittiusväki rientää janoon joukoin t.k. 15 p:nä Pihlajaan raittiuspiirimme vuosikokoukseen ja talvijuuhlaan. Vuosikokous alkaa klo 12 päivällä valtakirjojen tarkastustulla. Ilman edustajaoikeutta on raittius- ja muu valitusväki sydämellisesti tervetullut.

Vuosikokoukseen saapuu tai muuten hyvän tavan mukaan Raittiuden Ystävien edustaja. Kielto- lakilaiton Rymenlaakson aluejärjestöltä saapuu myös edustaja kokoukseen ja talvijuuhlaan puhumaan. Muusta talvijuuhlan runsaasta ohjelmasta y. m. hyvinvoinnista huolehtii Pihlajan raittiusyhdistys.

Pihlajassa siis koko Lounais-Rajalan raittiusväki tapaa toisensa. Minäkin Virolahdelta, jossa viime aikoina on eletty raittiustyöhön nähden nousukaudesta, lienee nyt odotettavissa tavallista runsaammin osanottajia tähän kokoukseen ja talvijuuhlaan.

Virolahti.

— Mitä ihmeitä tapahtuu Pihlajassa tänä iltana? Saaputaa klo 7 ajoissa WPK:n talolle, niin silloin sen saatte nähdä ja kuulla.

Hirvijahdissa:

luonnon rytmissä kulkeva syysperinne

Virolahdella, Kaakkois-Suomen metsäisillä selänteillä, hirvenmetsästys on vuosikymmenten ajan ollut osa paikallista elämäntapaa. Alueen laajat ranta-alueet, metsät ja monimuotoinen luonto tarjoavat otollisen ympäristön hirvikannalle, ja samalla ne luovat puitteet metsästysperinteelle, joka yhdistää sukupolvia ja kyliä.

Syksyinen aamu Virolahdella on kirpeä ja sumuinen, kun vedän takin tiukemmin päälleni ja suuntaan kohti Pihjalan Metsästäjien majaa. Olen tottunut kulkemaan hirvijahdissa isäni ja veljeni kanssa, ja nykyisin osallistun hirvijahtiin muutamana syksyviikonloppuna. Minulle hirvijahti on ennen kaikkea liikuntaa ja mahdollisuus rauhoittua luonnon keskellä. Tänään saan jälleen olla osa perinnettä, joka on ikävä kyllä suurten ikäluokkien aikana kadottamassa suosiotaan.

Metsästysmajalla tunnelma on odottava. Metsästäjät, kyläläiset ja kauempaa saapuneet vaihtavat kuulumisia ennen käskynjakoa. Tänä aamuna saan roolin tuttuun tapaan ajomiehenä. Tehtäväni on kävellä hiljalleen metsässä ja pyrkiä liikututtamaan hirviä kohti passimiehiä yhdessä muiden kanssa.

Lähden liikkeelle porukalla metsään. Kengät narskuvat kevyesti kuivien lehtien ja sammalen päällä. Edessä avautuu sumuinen, hiljainen metsä. Hengitykseni höyryää ilmassa. Kävelen rauhallisesti, pysähtelen välillä kuuntelemaan ja katselen tarkasti ympärilläni. Metsässä liikkuminen on tuttua, mutta jahtiaamuna kaikki aistit tuntuvat terävöityvän. Voit kuvitella, että pienikin risahtus saa sydämen lyömään vähän nopeammin.

Ajomiehenä kulkeminen vaatii malttia.

Ei saa hätiköidä, mutta pitää olla tarpeeksi näkyvä ja äänekäs, jotta hirvet liikkuisivat varovasti eteenpäin. Kaukana kuulen toisen ajomiehen äänen: lyhyt huuto, merkki siitä, että hänkin on etenemässä. Yhteistyö ja tarkka rytmi ovat tärkeitä.

Syksyinen metsä ympärillä on elävä ja kaunis. Välillä pysähdyn ihailemaan keltaisen ja punaisen eri väreissä hehkuvia puita, hengitän sisään raikasta ilmaa ja annan mielen rauhoittua ja mietin, poimisinko muutaman kantarellin reppuun. Tämä on minulle yksi jahtipäivän parhaista puolista: liikkuminen luonnossa.

Yhtäkkiä kuulen läheltä nopeaa ryskettä. Hirvi on liikkeellä. Näen vilauksen harmaasta hahmosta puiden lomassa, mutta tehtäväni ei ole ampua. Minun tehtäväni on jatkaa kulkua, ajaa hirveä kohti passiketjua, jossa ampujat odottavat.

Jatkan matkaa tasaista tahtia. Koira haukkuu jossain edessäpäin, ja radiopuhelimesta kuuluu lyhyt viesti: hirvi on tulossa passiin. Pysähdyn ja jään kuuntelemaan. Hetken päästä jyrähtää laukaus, sitten toinen. Kaikki hiljenee.

Radiopuhelimesta kantautuvat viestit vahvistavat, että hirvi on kaadettu onnistuneesti ja eettisesti. Lähdän muiden kanssa

Kuvassa oikealla: Huomiovaatteet ovat tärkeä osa hirvijahtiin pukeutumista.

Jahtipäivä alkaa yhteisellä käskynjaolla.

kohti kaatopaikkaa. Hirven käsittely alkaa välittömästi, se vaatii osaamista ja yhteistyötä. Seuraan sivusta tapahtumaketjua: saalis kuljetetaan majalle, riiputetaan ja käsitellään.

Päivä päättyy monesti, kuten tapana on, yhteiseen ruokailuun majalla. Nuotio rätisee ja keskustelu käy vilkkaana. Korttipelikin pyörähtää käyntiin majan sisätiloissa. Kun ulkoilman raikkaus ja pitkä päivä metsässä alkavat tuntua kehossa, on hyvä siirtyä väsyneenä kohti kotia ja saunan lämpöä.

Hirvijahdistista on muodostunut minulle ennen kaikkea liikuntaa, luonnon rauhaan uppoutumista ja yhteistä aikaa perheen ja tuttujen kanssa. Se tuo yhteen eri sukupolvia ja vaalii tärkeitä perinteitä, tarjoten samalla konkreettisen tavan osallistua luonnon tasapainon hoitamiseen.

Monet jahtiporukat ottavat mielellään mukaan uusia jäseniä, kunhan intoa ja oikeaa asennetta riittää. Hirvijahti on enemmän kuin vain metsästystä: se on luonnon kunioittamista, yhteisöllisyyttä ja rauhallisten hetkien jakamista keskellä syksyistä metsää.

Teksti ja kuvat Riku Tulkki

Lokakuinen aamu metsästysmajalla klo 7.41.

Kuvassa vasemmalla: Kahvitauko raikkaassa metsäilmassa.

Jääpaisti, syksyinen herkkupala!

Jääpaistiin sopii lähes mikä tahansa isompi pakastettu paistiliha. Perinteisesti käytetään hirvenlihaa, mutta myös naudanliha käy hyvin — tosin liian rasvaista lihaa kannattaa välttää.

Paisti otetaan suoraan pakkasesta ja laitetaan uuniin avoimeen astiaan. Uuni kannattaa lämmittää kahteensataan asteeseen ja annetaan paistin olla siellä noin 10 minuuttia. Tämän jälkeen lasketaan uunin lämpötila noin 85 asteeseen. Nyrkkisääntö on, että toivottu lihan sisälämpötila plus 20 astetta. Sopiva lihan lämpötila on 60–65 astetta. Liha jätetään uuniin, kunnes toivottu lämpötila on saavutettu, lihapalan koon mukaan tämä kestää noin 10–15 tuntia. Paistolämpömittarin voi laittaa lihaan, kun lihapala on sulanut kokonaan. Kun paisti on saavuttanut oikean sisälämpötilan, siirretään se suoraan uunista suolaliemeen. Tukeva muovipussi on tähän paras vaihtoehto. Kun liha on jäähtynyt huoneenlämpöön, siirretään se jääkaappiin yön yli. Liha säilyy hyvin useita päiviä jääkaapissa, mutta se kannattaa ottaa suolaliemestä ja kuivattaa vuorokauden aikana, ettei suolapiitoisuus nouse liikaa.

Herkullinen jääpaisti syksyiseen herkutteluhetkeen – tarjolla. Täydellinen yhdistelmä pehmeää, pitkään haudutettua lihaa.

Suolaliemeen tarvitaan 1–2 litraa vettä, noin 6% suolaa, 2% sokeria, muutama teelusikallinen etikkaa ja mausteita. Mausteina sopivat mauste- ja mustapippuri, katajanmarjaa, laakerinlehteä, timjami, rosmariini, jne. Kiehauta liemi ja anna jäähtyä.

Paistin kanssa sopii hyvin esimerkiksi vichyporkkanat, uuniperuna, herneet ja piparjuuri-creme fraiche.

Kuva: Ben Wiberg

n – tarjolla vichyporkkanoita, uuniperuna, tuoreita herneitä, kirsikkatomaatteja ja piparjuuri-creme fraiche:tettua lihaa ja raikkaita lisukkeita!

Vichyporkkanat

Pese tai kuori porkkanat. Leikkaa ne noin 2 sentin epäsäännöllisiksi paloiksi. Laita porkkanat pannuun, lisää hieman suolaa ja voita ja paista keskilämmöllä kunnes porkkanat ovat "al dente". Kaikki raaka-aineet voidaan valmistaa etukäteen ja lämmittää uunissa ennen tarjoilua. Jääpaisti on kuitenkin paras huoneenlämpöisenä. Bon appetit!

Kuva ja jääpaistin resepti on saatu käyttöön cateringkokki **Ben Wibergiltä**, jonka vastineeksi annettiin pihan kvittenisatoa sekä maa-artistokan mukuloita. Reseptin voidaan näin ollen odottaa täyttävän myös vaativimmat kulinaariset odotukset!

Teksti Marjo Kytö
Resepti Ben Wiberg

Etäopetusta ja yhteismusisointia netissä

Naiskuoro KYN juhlakonsertissaan Helsingin musiikkitalossa.

Jokainen, joka on soittanut tai laulanut yhdessä muiden kanssa tietää miten merkityksellistä ja antavaa se on. Joskus elämässä käy kuitenkin niin, että emme syystä tai toisesta pääse olemaan yhdessä ja joudumme viettämään pitkiäkin aikoja erossa tutusta toiminnasta. Musiikinopettajana ja muusikkona on tällaisia hetkiä osunut kohdalleni useita. Tässä kirjoituksessa kuvailen kahta tilannetta, joista toinen on jatkunut kohdallani jo yli kymmenen vuotta ja toinen kesti erään koronakevään ajan.

Varsinaisena päätyönäni toimin musiikin lehtorina *Helsingin Yliopiston Viikin* normaali-

likoulussa. Minulla on ollut myös tilaisuus olla mukana järjestämässä opetusta peruskoulun 7. luokkalaisille, jotka ovat muuttaneet perheidensä kanssa ulkomaille vanhempien töiden tai muiden syiden takia. Opetus tapahtuu etäyhteyksien avulla Suomesta käsin. Lisäksi sain olla mukana luomassa olosuhteita, joissa korona-aikana eristyksessä ollut kuoro pystyi harjoittelemaan ohjelmistoaan ja kokemaan yhteislaulun hurmaa, vaikka laulajat olivat kotonaan tietokoneidensa ääressä.

Etäkoulu Kulkuri on Suomessa toimiva verkkokoulu, jolla on noin 500 oppilasta ympäri maailmaa. Kulkuri tarjoaa yli 80 verkkokurssia, joiden avulla oppilaat voivat suorittaa vaikka koko peruskoulun oppimäärän. Opettajina toimii yli 30 opettajaa, joilla kaikilla on suomalaisen peruskoulun opettajan kelpoisuus. Etäkoululla on oma toimisto, jossa työskentelee koulunjohtaja, kaksi suunnittelijaopettajaa, opinto-ohjaaja, koulusihteeri ja teknologia-asiantuntija.

Laadukkaan verkko-opetuksen tarjoajana tunnettu Kulkuri täyttää tänä vuonna 50 vuotta. Kansanvalistusseuran (KVS) ylläpitämän etäkoulun juuret juontavat jopa yli sadan vuoden päähän. Kulkurin toiminta alkoi kirjekouluna ja jatkuu nyt modernin ajan yhteyksiä hyödyntävänä perusopetusikäisten verkko-opetuksen edelläkävijänä.

Oppilaana Etäkoulu Kulkurissa

Etäkoulu Kulkuri toimii siis täysin netissä. Koululuonnon ilmoittautuminen ja varsinainen opiskelu tapahtuu tietokoneen avulla. Koulun on käytännössä nettisivusto ja sen kurssit avautuvat oppilaille sitä mukaa, kun hän on maksanut kurssimaksun ja hänet hyväksytään kurssille. Oppilaiden tueksi ja viihdykkeeksi on luotu virtuaalinen koulurakennus, jota kutsutaan *Kulkurikampukseksi*. Lisäksi lähiopetuksesta tuttuja tapahtumia kuten kevät- ja joulujuhlat on tuotu osaksi Kulkurin lukuvuotta.

Kulkuri antaa opetusta kaikissa yläkoulun (7.–9. luokat) pakollisissa aineissa ja alakoulun (1.–6. luokat) lukuvuodessa. Opiskelu tapahtuu pääasiassa itsenäisenä työskentelynä koulun sivustolla. Kurssimateriaali on opettajien itse luomia tekstejä, tehtäviä tai esimerkiksi keskusteluja. Joissakin oppiaineissa käytetään oppikirjakustantamojen julkaisemia valmiita materiaaleja.

Etäkoulu Kulkurin virtuaalinen Kulkurikampus.

Oppilaan luona opiskelua tukevat lähiohjaajat, jotka voivat olla oppilaan vanhempia. Henkilökohtaista kontaktia oppilaisiin pidetään yllä etätuntien avulla, jolloin opettaja ja oppilaat tutustuvat toisiinsa ja käyvät läpi opetettavia asioita. Näin opettaja saa käsityksen oppilaiden persoonasta ja varmistaa käsitystään heidän tietotasostaan. Nettitunneilla on tietysti myös suuri merkitys yhteisöllisyyden kehittämisessä.

Kulkurin valssi 7

Kulkurin valssi 7

Itse olen opettanut Musiikin kurssia 7. luokalaisille noin kymmenen vuoden ajan. Kurssin nimi on *Kulkurin valssi 7* ja sitä opiskelee lukuvuoden aikana osittain tai kokonaan noin 3–8 oppilasta. Itse laatimani oppimateriaali keskittyy aika paljon musiikin tiedollisiin asioihin. Musiikin teoriaa opetan lähinnä tietokoneilla toimivien musiikkioh-

jelmien avulla. Soitinten opiskelu on vapaaehtoista, koska koulu ei voi tarjota oppilaille soitintia. Yhteismusisointi netissä onnistuu vain erityisjärjestelyin. Siitä kerron tuonnempana tässä kirjoituksessa.

Kulkurin valssilaiseni opiskelevat monipuolisen opinto-ohjelmamme asioita yhdeksän kuukauden ajan. Joka kuukaudelle on oma sivustonsa eli *moduuli*, joka aukeaa, kun oppilas on suorittanut edellisen moduulin vaatimukset.

Yhteismusisointi on tärkeä osa nykyaikaista musiikinopetusta. Se tukee yksittäisen oppilaan kasvamista sekä luo puitteita koko koulun yhteisöllisyyden kehittymiselle. Tämän takia on ollut mainio haaste kehittää musiikin etäopetusta nettiympäristön tuomien reunaehtojen keskellä. Erilaiset tietokoneella toimivat musiikin tekemistä varten tehdyt ohjelmat eli *sovellukset* ovat olleet tässä työssä suurena apuna. Ja etäyhteyksistä huolimatta on ollut hienoa huomata, että opettajan ja oppilaiden välinen suhde on edelleen tärkeä osa oppimista ja nuoren ihmisen elämää.

Kurssin opinto-ohjelma

	Moduulin aiheet / sisältö
Syyskuu	Mitä musiikki on?
Lokakuu	Ihmisiäni
Marraskuu	Kuoro ja lauluyhtye
Joulukuu	Sinfoniaorkesteri ja orkesterin soittimet
Tammikuu	Kapellimestari ja orkesteri työyhteisönä
Helmikuu	Sinfoniaorkesterin ohjelmisto
Maaliskuu	Kansanmusiikkia Euroopasta
Huhtikuu	Kansanmusiikkia Amerikasta
Toukokuu	Kansanmusiikkia maailmalta- oma esitelmä

Kulkurin valssi 7:n lukuvuoden sisällöt.

Naiskuoro KYN ja Jamulus

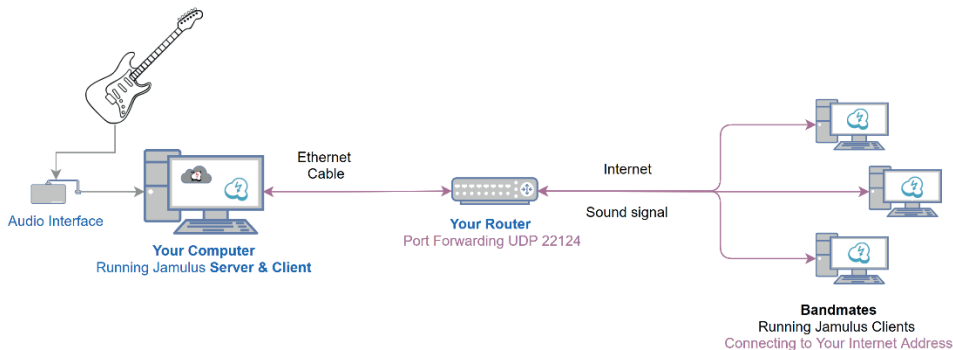
Koronavuosien kokoontumisrajoitukset vaikeuttivat koko yhteiskunnan toimimista. Myös monen kuoron toiminta oli uhattuna tai jäi ainakin pitkäksi aikaa tauolle. Yhdessä laulamista pidettiin varsinaisena ”koronalinkona”, eikä maskikäytänteistä löydetty pelastusta vaan yhdessä pidettyjä kuoroharjoituksia voitiin vain muistella haikeasti. Osa kuoroista jatkoi kuitenkin sinnikkäästi treenaamista *etäkoukousien* avulla. Myös yleisö saatiin näyttörüutujen ääreen, kun kuorot julkaisivat netissä katsottavia virtuaalikuoroteoksia.

Tässä ja nyt tapahtuva yhdessä laulaminen ei kuitenkaan onnistunut, koska nettiyhteyksillä toteutetuissa kokouksissa äänet tulevat kaikkien kuuluville yleensä noin puolen sekunnin viiveellä. Keskustelussa viivettä ei juuri huomaa, mutta musisoidessa se tuhoaa kaiken. Eräs ratkaisu tähän löytyi Atlantin takaa. Sen nimi on Jamulus ja vaimoni Kaija Viitasalon johtama Naiskuoro KYN ryhtyi sitä kokeilemaan.

Jamulus

Yhdysvallat on pitkien etäisyyksien maa. Jos bändin soittajat asuvat eri puolilla maata, tietää se paljon matkustamista. Tätä varten kehitettiin järjestelmä, joka mahdollisti reaaliaikaisen yhteissoiton harjoittelun tietokoneiden ääreltä nettiyhteyksiä hyödyntäen. Järjestelmä levisi pian ympäri maapalloa asuvien musiikoiden käyttöön. Lopullisen läpimurtonsa nettiyhteissoitto koki koronavuosien eristystilanteiden aikana.

Nettiyhteissoittoa varten on olemassa useita tietokonesovelluksia eli ohjelmia, joista minun ja Naiskuoro KYN:in käyttöön valikoitui *Jamulus*. Jamuluksen kuten muidenkin ohjelmien ajatuksena on havaita yhteissoitossa mukana olevien tietokoneiden välisten nettiyhteyksien *viiveitä*. Kun ohjelma saa laskettua kaikkien mukana olevien tietokoneiden viiveet, se asettaa ne ikään kuin samalle viivalle hidastamalla nopeampia yhteyksiä.

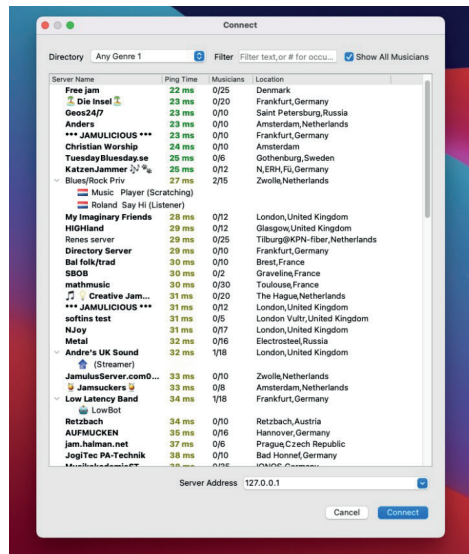

Jamuluksen toimintakaavio, itse olen kitaristina ja minulla on tässä kolme kaveria.

Viiveet vaihtelevat yleensä 0,5 sekunnin molemmiin puolin. Tämän voi kokeilla soittamalla kaverille esimerkiksi Zoom-videopuhelun ja yrittämällä sitten taputtaa käsiä yhteen kaverin kanssa samaan tahtiin. Sepä ei olekaan helppoa. Jamulus voi kuitenkin laskea teidän välillänne olevan tiedonsiirron viiveen ja asettaa taputukset kohdalleen. Ja jos taputtajia on enemmänkin, ei se tunnu Jamulusta haittaavan. Paitsi jos taputtajien välillä on yksikin langaton yhteys. Esimerkiksi kodin sisällä toimivan WiFi-verkon viive on luonteeltaan vaihtelevaa. Silloin Jamulus-parka joutuu jatkuvasti pohtimaan, miten asettaa yhteydet samaan tahtiin.

Hyvin toimiva Jamulus-musisointi perustuu siis ns. kiinteille yhteyksille. Silloin kaikkien mukana olevien tietokoneiden on oltava kytkettyinä nettiin nettiyhteydellä. Lisäksi olisi hyvä, jos ei käytettäisi langattomia 4G- tai 5G-yhteyksiä. Kiinteä kaapeli- tai valokaapeliyhteys toimii tasaisemmin.

Kun on asentanut tietokoneelleen Jamulus-ohjelman, voi jo heti lähteä tutkimaan olisiko jossain internetin uumenissa avoimia Jamulus-soittajaisia. Osaan Jamulus-ryhmisistä voi liittyä vapaasti. Jamuluksen yhteysikkuna näyttää ryhmiä yhteyden mukaisessa paremmuusjärjestyksessä. Hyvin toimiva Jamulus-ryhmä näkyy listassa vihreällä värillä. Sitten vain soitin tai mikrofoni kiinni tietokoneen äänikorttiin ja klikkaamaan connect-nappulaa.

Jamuluksen yhteysikkuna, parhaat yhteydet näkyvät vihreällä.

KYN:in kuoroharjoituksia varten perustin kuitenkin ryhmän, johon pääsee vain, jos tietää ryhmän osoitteen. Oma ryhmä varten minun täytyi luoda omalle tietokoneelleni ns. Jamulus-palvelin (server). Sitä varten täytyi turvautua internettiin ja kysyä neuvoa kokeneemilta. Lopulta sain palvelimen luotua ja lähetin KYN:in laulajille osoitteen, jolla he pääsivät ryhmään laulamaan.

Kaikkien kuorolaisten nettiyhteydet ei-

Jamuluskeen liittyneen ikkuna voluumisäätimineen, mukana minä (NAS) ja kaksi hollantilaista muusikkoa.

Jamulus-harjoitukset menossa, edessä näytöllä Zoom-kuoro ja takana Jamulus-kuoro.

Kevätkonsertti Tapiolan kulttuurikeskuksen Ulkoilmanäyttämö Amfilla.

vät kuitenkin olleet tarpeeksi tasaisia Jamulus- harjoituksia varten. Päätimme ottaa Jamuluskeeseen mukaan vain 2–3 laulajaa jokaisesta ääniryhmästä. KYN:ssä on neljä eri ääniryhmää (sopraano 1, sopraano 2, altto 1 ja altto 2), joten Jamuluskeessa lauloi samaan aikaan yleensä noin kahdeksan henkilöä. Parhaimmillaan saimme linjoille 16 laulajaa, joka kuulosti jo todella hienolta. Näin syntyi KYN:n oma Jamulus-kuoro.

Varsinainen kuoroharjoitus pidettiin kuitenkin *Zoom-kokouksena*. Suurin osa kuorolaisista osallistui kokoukseen tavalliseen tapaan ja yhtenä osallistujana oli myös KYN:in Jamulus-kuoro. Muut kuorolaiset saattoivat siis kuulla Jamulus-kuoron laulua ja laulaa mukana. Zoom-kuorolaisten oma mikrofoni oli pidettävä suljettuna, ettei viiveellä tuleva laulu häiritsisi Jamulus-kuoron laulantaa.

Näin kotona koronaeristyksessä oleva kuorolainen sai pitkästä ajasta kokea miltä tuntui laulaa moniäänistä laulua yhdessä kuorosisarten kanssa.

Jamulus- kevät huipentui Espoon kulttuurikeskuksen *Ulkoilmanäyttämö Amfilla* pidettyyn koronaturvalliseen konserttiin. Konsertin ohjelmisto oli tuttua KYN-ohjelmistoa. Mukana oli myös kuitenkin yksi kokonaan Jamuluskeksen avulla opeteltu teos. Anders Edenrothin *Bumblebee* kertoo mehiläisestä, joka lentää ahkerasti peltojen ja vainioiden yllä. Laulu johdatti meidät kohti vapaampia aikoja ja ihanan normaaleja kuorohetkiä.

Teksti ja kuvat Pekka Tulkki

Osta sukuseuran tuotteita

Hannu Tulkki • Liisa Ahonen:

Virolahden Tulkkien kuusi sukupolvea

Kantavanhemmat, kymmenen sukuhaaraa ja 38 sukua

Nyt saatavana täydennetty ja tarkistettu laitos. Hinta 15 euroa + postikulut

Sukuviiri

Uutena tuotteena saatavilla Virolahden Tulkit sukuviiri. Viirin hinta on 150 euroa + postimaksu.

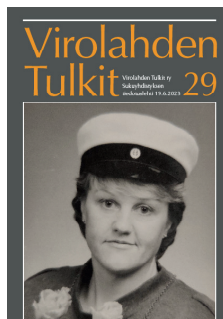
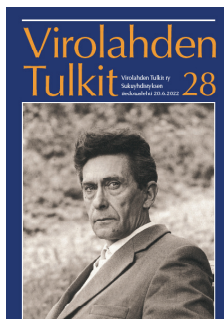
Lasinalunen

Kultaisella sukuseuran vaakunalla varustettua paperista lasinalustaa voidaan käyttää myös kermakannun alla tai kahvileipälautasella. Liinan halkaisija on 12,5 cm. Liinat ovat 20 kappaleen paketeissa. Paketin hinta on 8 euroa + postimaksu.

Vaakunataulu

Virolahden Tulkit -sukuseuran väriallinen, A4-kokoinen, kullanvärinen kehyksin varustettu vaakunataulu. Hinta 5 euroa/kpl.

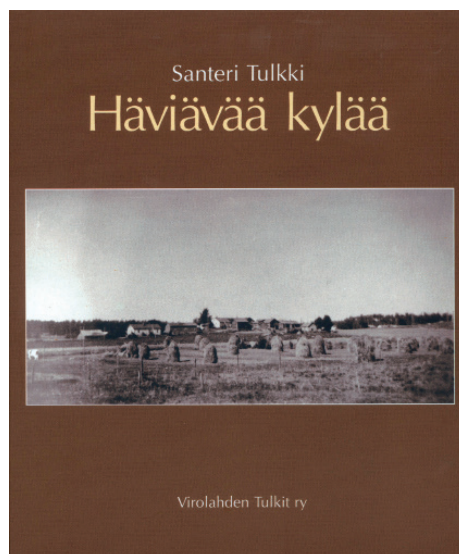

Lehtemme irtonumerot

Virolahden Tulkit -lehteä on nyt ilmestynyt 30 numeroa. Vanhoja numeroita on vielä rajoitetusti jäljellä. Niitä voivat niin suvun jäsenet kuin muutkin kiinnostuneet ostaa. Hinta 5 euroa kpl. Postimaksu lisätään.

Kahviservetit

Sukuseuran vaakunalla varustettuja, tyylikkäitä kahviservettejä. Kata merkkipäivien tai muiden juhlien kahvipöytä hienoilla serveteillä, joihin on painettu oman sukuseurasi kultainen vaakuna. Servetit myydään 20 kappaleen pakkauksissa. Hinta 8 euroa/pakkaus.

Häviävää kylää -kirja

Santeri Tulkin aikanaan kirjoittama kuvaus Yläpihlajan kylästä ja sen asukkaista on tärkeä ja arvokas perusteos jokaiselle suvun kotikylästä ja omasta suvustaan kiinnostuneelle. Sukuseuran julkaisema, ulkoasultaan näyttävä kirja on painettu Gummeruksen kirjapainossa. Jäännösvaraston kappalehintana on alennettu 5 euroksi. Postimaksu lisätään.

Tuotteita saa ostaa Juha Tulkilta, puh. 044 304 6230 tai juha.tulkki@gmail.com

Uusia jäseniä

Riku Tulkki, hän on Eerik Sipinpoika Tulkin ja Juho Juhonpoika Tulkin sekä Anna Tahvontytär Tulkin sukua.

In Memoriam

Helga Hytti os. Tulkki syntyi 17.2.1941 Virolahdella ja kuoli 9.2.2025 Virolahdella. Hän oli Sipi Eerikinpoika Tulkin sukuhaaraa Eerik Sipinpoika Tulkin suvussa.

Pekka Ilmari Ripatti syntyi 25.9.1927 Virolahdella ja kuoli 29.5.2024 Virolahdella. Hän oli Juho Tahvonpoika Tulkin sukuhaaraa Maria Juhontytär Tulkin suvussa ja Juho Tahvonpoika Tulkin sukuhaaraa Taneli Juhonpoika Tulkin suvussa.

Kyösti Kullervo Tulkki syntyi 28.8.1949 Miehikkälässä ja kuoli 26.10.2024 Miehikkälässä. Hän oli Antti Eerikinpoika Tulkin sukuhaaraa Maria Antintytär Tulkin suvussa.

Keijo Kalevi Tulkki syntyi 26.4.1944 Virolahdella ja kuoli 29.03.2025 Virolahdella. Hän oli Juho Tahvonpojan sukuhaarassa Taneli Juhonpoika Tulkin sukua.

Virolahden Tulkkien sukuseuran hallitus 2021–2024

Valittu varsinaisessa sukokouksessa Haminassa 18.9.2021

Hallitus kokoontui syksyllä 2023 Virolahden Hanskilla.

Kuvassa vasemmalta: Marjo Kytö, Pekka Tulkki, Kimmo Tulkki, Leila Levikari, Juha Tulkki ja Erkki Tulkki.

Puheenjohtaja:

Kimmo Tulkki
Eerik Sipinpoika Tulkin ja Juho Juhonpoika
Tulkin sukua
Laani 10 A 29, 40100 Jyväskylä
Käsi puh. 045 3178 890
kimmo.tulkki@gmail.com

Varapuheenjohtaja ja rahastonhoitaja:

Juha Tulkki
Eerik Sipinpoika Tulkin ja Juho Juhonpoika
Tulkin sekä Anna Tahvontytär Tulkin sukua
Tulkintie 9, 49960 Ala-Pihlaja
Käsi puh. 044 304 6230 tai 0400 754 676
juha.tulkki@gmail.com

Sihteeri:

Erkki Tulkki
Eerik Sipinpoika Tulkin ja Juho Juhonpoika
Tulkin sukua
Raiviotie 5 B, 01690 Vantaa
Käsi puh. 050 358 4508
erkki.tulkki@kolumbus.fi

Muut hallituksen jäsenet:

Marjo Kytö
Antti Eerikinpoika Tulkin ja Maria Antintytär
Tulkin myöhemmin Talsin sukua
Kellonsoittajankatu 2 as 2, 49400 Hamina
Käsi puh. 040 759 4905
tuisku143@gmail.com

Leila Levikari
Mikko Tahvonpoika Tulkin sukua
Rantakunnantie 195, 45940 Oravala
Käsi puh. 050 357 5952
leila.levikari@gmail.com

Pekka Tulkki
Mikko Tahvonpoika Tulkin ja
Eerik Sipinpoika Tulkin sukua
Karjatie 2 A, 01820 Klaukkala
Käsi puh. 050 379 1999
pekka.tulkki@gmail.com

Virolahden Tulkkien vaakuna
Suunnittelija Tero Tulkki